Strážovice

Zpravodaj 2017

Foto: Radek Severa

Jsme také na Facebooku | www.facebook.com / Obec Strážovice

Milí Stražovjáci...

Vážení občané, milí čtenáři,
čas plyne jako voda a v rukou máte opět nové vydání obecního zpravodaje, tentokrát roční souhrn roku 2017. Jak jistě víte, nejsme tak velká obec, abychom mohli z vlastního rozpočtu udělat vše na co se „ukáže prstem“, ale především se zaměřujeme na projekty s pomocí dotačních financí. S potěšením můžeme konstatovat, že i v minulém roce se nám na tři projekty podařilo dotace získat. Kdo se v daném oboru orientuje, určitě uzná, že na jeden kalendářní rok je to prakticky maximum. Hlavním a nejrozsáhlejším dotačním projektem byla celková rekonstrukce hřbitovní zdi. K tomu bych podotknul, že v letošním roce se dílo doladí, zbudujeme nová urnová místa a počítáme i s celkovou rekonstrukcí márnice. Jistě mi dáte za pravdu, že je ve špatném a nedůstojném stavu. Dalším projektem s pomocí dotací byla výstavba pasivního místa odpočinku v areálu fotbalového hřiště. Mnozí z vás si již posezení určitě vyzkoušeli při sportovním, kulturním, či hasičském klání. K tomuto projektu by měly být ještě z dotačního programu Ministerstva vnitra pro místní rozvoj, nové herní prvky pro děti. Tím posledním spolufinancovaným projektem byla výměna obou garážových vrat do hasičské zbrojnice. Tady jsem dotacím dával pramálo šancí, jelikož se rok předem podařilo získat zbrusu nové hasičské auto. O to větší byla radost s kladným vyřízením a následnou realizací celého projektu. Nyní již máme nové auto pod plně funkčním a bezpečným zámkem. Na každou ze zmiňovaných akcí se nám podařilo získat 70 % financí z dotačních titulů. Konkrétní a podrobnou kalkulaci najdete v dalším článku zpravodaje. Co se týče aktivit plně financovaných z vlastních zdrojů, tak bych především zmínil zbudování kulturní místnosti s kompletním zázemím za poštou. Nyní již můžeme konstatovat, že se těší velké oblibě a zájmu spoluobčanů a místních spolků k různému využití. Většina z vás měla možnost do prostor nahlédnout, protože jsme je také využili při konání Parlamentních voleb a při volbě prezidenta České republiky. Ještě jeden projekt, který stojí za zmínku, se nám podařil a to byla celková rekonstrukce vjezdu k mateřské škole s novým bezbariérovým přístupem do budovy školy a zdravotního střediska. Stávající povrch byl již v nevyhovujícím stavu především vlivem klimatických podmínek. Stejně jako v předešlém období jsme i v loňském roce provedli nákup a prodej pozemků v našem katastru. Podrobnější analýza je taktéž v článku s finanční zprávou. Musím také podotknout, že ne všechno co jsme měli v plánu, se nám podařilo dotáhnout do konce. Především je to chodník na Stavěšice, který už nás stál nemalé peníze a taky díky některým úřadům a odborným pracovníkům i nemalé nervy a je to takovým, lidově řečeno, trnem v patě. Nyní se projekt mírně upravuje tak, aby v něm zbytečně nefigurovalo více vlastníků než je prakticky zapotřebí! Protože co vlastník, (proč to dělat jednoduše) to další nová a zbytečná smlouva. V každém případě se tohoto projektu nehodláme vzdát, ba naopak jej chceme určitě zrealizovat. Na letošní rok máme podanou žádost o dotace na opravu místních komunikací. Jedná se především o úsek před řadovkami nad školou, kde je zapotřebí rozsáhlejší a tím i finančně náročnější zásah. Dále pak o dotace na nové herní prvky na hřišti, dotace na modernizaci místní knihovny a již zmiňovaný chodník na Stavěšice. Také připravujeme projekty na prodloužení kanalizačního řádu a vybudování veřejného osvětlení v nově vzniklé bytové zóně. Závěrem vám všem chci popřát mnoho osobních i životních úspěchů, pevné zdraví a chovejme se k sobě tak, ať máme radost i potěšení z toho, kde společně žijeme.

Petr Markus
Váš starosta

Milý spoluobčané, čtenáři,
držíte v rukou již čtvrté vydání obecního zpravodaje, který pro vás naše redakční rada připravila. Přestože to zpočátku vypadalo špatně, nakonec k nám dorazilo článků hodně. Věřím, že to pro vás bude čtení milé, poučné a také zajímavé. V roce 2017 proběhlo opět poměrně velké množství kulturních a zábavních akcí, avšak mnohdy s velmi nízkou účastí. Je to takový paradox. Máme dobrovolníky, kteří pořádají akce, ale nikdo na ně nechodí. Je možná na zváženou, zdali něco vůbec pořádat. Kromě mnoha viditelných činností zastupitelstva, které v úvodu popisuje pan starosta stojí za zmínku i ty, které vidět nejsou. Jako velký úspěch osobně považuji dokončení odkupu pozemků pod silnicí „před řadovkami“. Po mnoha jednáních a dlouhých třech letech je obec stoprocentním vlastníkem všech pozemků a konečně můžeme přejít k dalšímu kroku a tou je získání dotace na rekonstrukci a samotná rekonstrukce. Netrpělivě očekáváme rozhodnutí ve sporu o kata-

strální hranici s obcí Věteřov, zatím k tomuto tématu nemáme žádné informace. V roce 2018 proběhne 100. výročí vzniku Československé republiky, ale např. také 50 let od srpnových událostí roku 1968. Zároveň nás na podzim čekají volby do obecních zastupitelstev a my se dozvíme, jak jste s naší prací byli spokojeni. Závěrem všem čtenářům přeji příjemné čtení a těším se na setkávání při kulturních a společenských příležitostech.

Jakub Urban
místostarosta

Kulturní akce 2017

14. 1. Myslivecký ples
28. 1. Obecní ples – černobílý – k tanci i poslechu hrála skupina Magic melody, vystoupily mažoretky ze Ždánic
4. 2. Turnaj ve stolním tenise
11. 2. Dětský karneval – na téma Ledové království – o zábavu se postarali bratři Chabičovští, akce se zúčastnilo 40 dětí
25. 2. Maškarní ples Sokola Strážovice
19. 3. Vítání občánků – přivítáno 6 miminek
25. 3. Keltský telegraf na parkovišti Farmářka klubu
15. 4. Velikonoční košt vína – akci pořádali hasiči
23. 4. Akce pro důchodce – zazpíval mužský sbor, účast okolo 30 dříve narozených
29. 4. Slet čarodějnic na myslivecké chatě – pravidelná akce pro děti pořádaná mysliveckým spolkem
20. 5. Beseda u cimbálu
3. 6. Den dětí na téma Olympijské hry na hřišti Sokola Strážovice – soutěžilo se v mnoha sportovních odvětvích, účast okolo 60 dětí
9. 6. Noc kostelů – pí. Vymazalová připravila pro děti zábavný večer v místní kapli, účast byla veliká stejně jako spokojenost s programem
17. 6. Akce putovali Hudci – Mladá cimbálová muzika Babí lom pod vedením Mirky Večeřové putovala ze Sobůlek přes Věteřov a Strážovice až do Stavěšic
24. 6. Letní noc s názvem Chlupatá pirátská noc
5. 8.Letní noc Obce Strážovice s kulturní komisí – hrála skupina Vermona, v podvečer bylo ke zhlédnutí divadelní představení Dívčí válka od známého Čecha. Toto představení si připravili místní ochotníci, k občerstvení bylo možno ochutnat speciality na grilu a míchané nápoje, účast přibližně 180 návštěvníků
2. 9. Sešlost lidu na Babím lomu
10. 9. Dětské hasičské dny
14. 10. Akce obce s kulturní komisí – strašidlování – cesta odvahy s mnoha překvapeními, účast okolo 30 dětí
4. 11. – 5. 11. Krojované hody – vysoká účast 191 platících
25. 11. Kateřinská zábava
2. 12. Prodejní adventní výstava – současně se na školním dvoře prodávaly zabijačkové speciality
5. 12. Čertovské rejdění opět po roce, vysoká účast
22. 12. Zpívání u vánočního stromu – zazpívaly děti ZŠ, MŠ a mužský pěvecký sbor

Investice obecního úřadu 2017

- Oprava hřbitovní zdi (přislíbená dotace 700.000,- Kč vyplacení v roce 2018) ..... 1.131.640,- Kč
- Pošta a společenská místnost ..... 471.481,- Kč
- Oprava komunikací ..... 314.230,- Kč
- Pasivní místo odpočinku (poskytnutá dotace 177.531,- Kč) ..... 283.016,- Kč
- Výměna garážových vrat na HZ (poskytnutá dotace 78.000,- Kč) ..... 122.330,- Kč
- Tiskárna Develop Ineo ..... 55.757,- Kč
- Kuchyňská linka Oresi (spol.místnost) ..... 55.618,- Kč
- Nový územní plán obce - I. Etapa ..... 33.500,- Kč
- Notebook - pošta ..... 17.749,- Kč
- Program spisová služba ..... 15.246,- Kč
- Uvítací tabule 3 ks ..... 13.431,- Kč
- Nůžkový stan ..... 7.710,- Kč
- Chladnička Guzzanti (spol. místnost) ..... 7.727,- Kč
- Skříň šatní (spol. místnost) ..... 5.997,- Kč

Pozemky

Nákup

Bylo nakoupeno 1027 m² za 73.740,- Kč včetně poplatků za vklad do katastru nemovitostí.

Prodej

Bylo prodáno 8830 m² za 676.720,- Kč.

Společenské dění

Narození

Lucie Chytilová
Jan Dušan Strmiska
Šimon Kyša
Marek Zálešák
Viktorie Lužová
Felix Černý
Mikuláš Kramář
Julie Fúsková

Sňatky

Zuzana Němčková a Martin Linzer
Martina Tahotná a Karel Kořínek
Lucie Polcrová a Michal Chytil
Petra Osičková a Robert Malík
Gabriela Dubná a Bronislav Okénka
Ivona Bártová a Jan Paška
Markéta Trpíková a Pavel Pospíchal

Úmrtí

Jan Hromek
Františka Fialová
Eduard Slovák
Jaroslav Šibal
František Polcr

Celkový počet obyvatel: **580**
(k 31. 12. 2017)

Srážky

březen - listopad 2017

březen	32	mm
duben	55	mm
květen	17	mm
červen	33	mm
červenec	78	mm
srpen	25	mm
září	75	mm
říjen	70	mm
listopad	44	mm
celkem	**471**	**mm**

Foto: Radek Severa

Farní Charita

Farní Charita Želetice děkuje všem občanům, kteří přispěli do Tříkrálové sbírky 2018.

V naší obci proběhla sbírka **6. ledna 2018**. Podařilo se vybrat částku **18.092,- Kč**.

Velké díky patří všem koledníčkům a jejich vedoucím.

Ze života mateřské školy

V letošním školním roce máme zapsaných celkem 21 dětí, z toho 3 dvouleté. Proto opět v rámci projektu Výzva č. 22 využíváme funkci chůvy, která je zkušená a kvalifikovaná pro práci s malými dětmi. I tyto děti se postupně zapojují do činností mateřské školy. Učí se třídním pravidlům, hygienickým návykům, stolování i samostatnosti při převlékání, sebeobsluze a úklidu hraček. Důsledně děti vedeme k dodržování bezpečnostních pravidel, jak ve třídě při hrách, v šatně, při využívání tělocvičny, tak i při vycházkách a pobytu na zahradě.

S předškoláky pracujeme 2 - 3 krát týdně v kroužku „Předškoláček“, kde se jim individuálně věnujeme a připravujeme zodpovědně na první třídu. Kroužek nejčastěji probíhá ve třídách základní školy. Pracujeme s vhodnými pomůckami, materiály i s časopisem Předškolák. Pro předškoláky a jejich rodiče pořádáme jedenkrát za dva měsíce oblíbené „Předškolácké kavárničky“, kde je seznamujeme s přípravou předškoláků a informujeme o tom, co musí děti před nástupem do školy zvládnout. Rodiče si akci pochvalují a vždy se účastní v hojném počtu.

Děti s logopedickými vadami pravidelně navštěvují logopedku, paní Lenku Šimečkovou, která dochází do školy.

S dětmi si mimo jiné připravujeme různé projekty a tématické dny, například: Dýňový den, Jablíčkový týden (zaměřen na zpracovávání jablíček – sušili jsme křížaly, pekli štrúdl, vařili jablíčkový kompot), Pyžámkovo-pohádkový den, Čertí rejdění a spoustu dalších dnů podle nápadů samotných dětí. V rámci výuky provádíme „Badatelské aktivity“, při kterých se děti s různými pokusy nejen seznamují, ale také si je samy zkouší. Dále jsme pořádaly společné akce s rodiči, a to Dýňový den, Drakiádu či Vánoční zpívání u stromečku. Navštívili jsme divadelní představení v Kyjově „Vánoční popletené pohádky“. V adventním čase jsme si vyzdobili mateřskou školu, vyráběli ozdoby a chodili koledovat. Také jsme si připravili mikulášskou nadílku a stromeček s dárečky. Naši školku máme vybavenou novým nábytkem, velmi kvalitními pomůckami a krásnými hračkami. Jsme rádi, že se dětem v naší mateřské školce líbí.

Jana Nedvědová

Ze života základní školy

V současné době navštěvuje naši školu 31 žáků. Žáci jsou rozděleni do tří kmenových tříd. I. třídu sdílí žáci 1. a 2. ročníku, II. žáci 3. a 4. ročníku a III. třídu žáci 5. ročníku.Po vyučování mohou navštěvovat školní družinu, ve které probíhají různorodé kroužky, např. Tvoření, Sportovní kroužek, Les ve škole aj. V rámci projektu Výzva č. 22 jsme mimo jiné realizovali Čtenářské kluby a Doučování žáků ohrožených školním neúspěchem.

Prvním dnem školního roku jsme zahájili celoroční projekt „Objevy strýčka Koumese“, během kterého se na žáky naší školy obrátil strýček s prosbou o znovunalezení ztracených objevů. Každý měsíc si mohou žáci různé pokusy vyzkoušet.

Jako každý rok, tak i v letošním roce proběhlo Pasování prvňáčků, Dýňové strašení, Drakiáda, Mikulášský den, obchůzka svatých Lucií, Vánoční dílny, koledování po vesnici a Zpívání u vánočního stromu. Jistě nezapomenutelným zážitkem byla pro žáky 4. a 5. ročníku exkurze do skláren v Kyjově, při níž nahlédli do výroby a získali spoustu zajímavých informací.V předvánočním čase jsme s žáky navštívili vánoční vystoupení tanečního souboru v Kyjově. Také se aktivně zapojujeme do výtvarných, sportovních i matematických soutěží. Minulý školní rok se naše škola zúčastnila výtvarné soutěže „Proměny skla“. Z velkého počtu soutěžních obrázků vybrala porota 13 výherních, z nichž dva namalovaly žákyně Karolína Kučerová a Amálka Strmisková. Dva žáci pátého ročníku, Nela Válková a Adam Rauš, se 24. 1. 2018 zúčastnili okresního kola Matematické olympiády v Hodoníně. Dále s radostí oznamujeme, že naši žáci vyhráli svou kreativitou účast na Olympijském festivalu Brno, kde budou moci dne 22. února navštívit 3 sportoviště a setkat se s některým z olympioniků.

Šárka Valentová

Více informací na
www.zsstrazovice.cz

Školní družina

Ve školním roce 2017/18 navštěvuje školní družinu 26 dětí ze základní školy. Činnost dětí ve školní družině organizujeme tak, aby si děti mohly vybrat podle svých zájmů.

Prioritou je pro nás pohyb a zdravý životní styl. Chodíme na procházky, při kterých poznáváme svoji obec a nejbližší okolí. Děti v přírodě rády hrají nejrůznější pohybové hry a soutěže. Pravidelný páteční pobyt v lese si oblíbily děti bez rozdílu věku, společně si hrají prváci i páťáci. Všichni zde mají dostatek prostoru pro volný pohyb, hru, objevování a relaxaci. Za příznivého počasí využíváme sportoviště za školou, když nám počasí nepřeje, sportujeme v tělocvičně. V době odpočinku dětem pravidelně předčítáme klasické pohádky. Kromě sportu se věnujeme i výtvarným a tvořivým činnostem. Výrobky dětí mají nejrůznější využití, mohou posloužit jako dárek pro své blízké, hračka pro radost nebo jako výzdoba prostor školy. Děti se seznamují s nejrůznějšími technikami jako je např. kašírování, háčkování nebo tkaní. V návaznosti na environmentální výchovu se snažíme využívat odpadový materiál k recyklaci, u dětí měly velký úspěch třeba chobotničky vyrobené z PET lahví. Nové stolní hry, které u dětí rozvíjí logické myšlení, jsou dětmi často vyžadovanou aktivitou.

Při všech činnostech ve školní družině u dětí podporujeme kamarádské vztahy, přirozenou zvídavost a rozvíjíme u nich schopnost mezi sebou spolupracovat a vzájemně se respektovat.

Marta Mlčochová

Fotbalová přípravka

Vážení spoluobčané a příznivci mládežnického fotbalu. Rok se s rokem sešel mou milou povinností je Vás opět informovat o dění v mládežnickém fotbale v naší obci za rok 2017. V lednu jsme zahájili společnou přípravu s hráči starší přípravky a mladších žáků ve sportovní hale v Sobůlkách pravidelnými tréninky jednou týdně. Přípravu jsme vyplnili spolupořádáním halového turnaje v Sobůlkách a to za účasti týmů Žarošic, Žeravic, Milotic a samozřejmě i naším týmem Babího lomu. Skončili jsme na druhém místě za hráči Žarošic. Nejlepším brankářem turnaje byl vyhlášen náš Tadeáš Bobot, který nakonec náš tým tři dny před začátkem soutěže opustil a přestoupil do Kyjova. Za strávený čas ve Strážovicích mu jménem celého výboru děkuji a přeji úspěchy v novém klubu. Mým tajným přáním je, aby se jednou naši mladí Stražovjáci vrátili do mateřského klubu a pokračovali v tradici našich předků, kteří klub založili v těžké válečné době roku 1940.

První jarní kolo mistrovských zápasů sezóny 2016/17 se odehrálo dne 2. 4. 2017 v Čejkovicích a to remízou 0:0. Další utkání hrajeme doma s družstvem Vracova a prohráváme 1:9 v poločase 0:1. V sobotu patnáctého dubna zajíždíme do Moravan, kde vyhráváme 2:0. Obě branky vstřelil Adam Rauš. Za týden nás čekalo derby doma s KOVO Ždánice. Po vyrovnaném poločase 2:2 nakonec prohráváme 2:7. V následujícím kole jsme si přijeli do Svatobořic pro krutou porážku 0:14. Pak nešťastně prohráváme v Hodoníně na Nesytu 4:3 gólem z poslední minuty. Tyto dva neúspěchy odstartovaly černou sérii porážek a to až do konce sezóny. Vyjma remízového zápasu se Strážnicí, ale vše pěkně popořádku. Dne 7. 5. prohráváme doma 9:0 s Rohatcem. Pro další prohru si přijíždíme do Blatnice a to 4:1. Dále prohráváme doma se Sudoměřicemi 1:7 po poločase 1:4 a s Hodonínem opět doma vysoko 0:11. Dne 28. 5. prohráváme v Žarošicích 4:2. V dalším kole jsme vybojovali doma bod za již jednou zmíněnou remízu se Strážnicí 3:3, v poločase jsme prohrávali 1:2. A nakonec v závěrečném kole zajíždíme do Žeravic, které jsou spojeny s Ježovem, a prohráváme tam 3:2 v poločase 2:2. V celkovém hodnocení soutěžní sezóny 2016/17 se naše společné družstvo umístilo na předposledním místě ze čtrnácti účastníků při skóre 51:153 a s patnácti nasbíranými body. Nejlepší střelec ze Strážovic byl Tonda Jirousek se šesti góly, Rauš Adam se čtyřmi a Vlček Tomáš s jedním gólem. A jen pro zajímavost se nám po odchodu Tadeáše Bobota na postě brankáře vystřídali více než tři naši hráči.

Naše druhé družstvo a to starší přípravky se v konečné tabulce umístilo taktéž na předposledním místě z jedenácti účastníků. Celkem získalo osmnáct bodů a skóre 113:190. Našim nejlepším střelcem týmu st. přípravky byl Adam Rauš s 29 trefami.

Po skončení soutěže, jak to již u mládeže každoročně bývá tradicí, jsme řešili, jak a s kým pokračovat. Nakonec z toho vzešla nová smlouva o pokračování spolupráce ve sdruženém týmu Sokola Strážovic a Sokola Sobůlky pod společným názvem FK Babí lom. Do nadcházející sezóny jsme přihlásili jedno družstvo a to mladších žáků pod vedením Antonína Tyla ze Sobůlek a Stražovjáků Zdeňka Jakeše a Antonína Jirouska. V letní přestávce opustili naše řady mládeže Půrek Martin, který je dlouhodobě zraněn a Sladký Martin, který s fotbalem skončil. Za příkladnou a poctivou reprezentaci obce jim děkuji a opět mohu jen doufat v jejich budoucí návrat do klubu. Na roční hostování z Nenkovic přišli Karolína Vlasáková a Jakub Měsíček, kteří se připojili k našim dlouholetým hráčům. Jmenovitě Adamovi Raušovi, Tomášovi Vlčkovi a Antonínu Jirouskovi, kterého jsme my trenéři nakonec museli předělat z hráče na hlavního brankáře. V srpnu jsme sehráli dva přátelské zápasy s družstvy Žeravic a Žarošic. Na tréninky s námi pravidelně chodili Vašek Šlampa, Johanes Urban a Nikolas Bocian. Všichni tři patří ročníkově do mladší přípravky. Ale s námi nakonec nenastoupili do žádného žákovského mistrovského zápasu.

Nový soutěžní ročník 2017-18 jsme zahájili dne 27. 8. 2017 v okresním přeboru. Za účasti pouhých šesti mládežnických týmů jsme zápasy hráli dvoukolově. V prvním kole na hřišti Hodonína prohráváme 3:10 po poločase 2:4. Další týden jsme doma prohráli s družstvem Svatobořic 0:4 a dne 10. 9. opět prohráváme 0:4, tentokráte na hřišti ve Velké nad Veličkou. Následující zápas prohráváme doma ze Strážnicí 1:3 po poločase 0:3. Branku zaznamenal Měsíček Jakub. V pátém kole jsme se doma dočkali výhry 11:0 proti týmu Lovčic. V poločase jsme vedli 5:0. Branky vstřelili Vlček, Rauš, Vlasáková a Měsíček po jedné. Zbytek branek vstřelili Sobuláci. Na druhou část podzimu přijíždíme do Lovčic a vyhráváme tam 6:1 v poločase 5:1. Branky zaznamenali Vlček, Vlasáková a Měsíček. Další zápas vítáme na domácí půdě silný tým z Hodonína a prohráváme 1:8 po poločase 0:5. Branku vstřelil Adam Rauš. Sedmého října si přijíždíme pro porážku 4:1 do Svatobořic. Poté hrajeme na domácím hřišti s Velkou nad Veličkou. Získáváme tři body za výhru 1:0. V posledním kole podzimní části zajíždíme do Strážnice, kde remizujeme 2:2 po poločase 1:1. Obě branky vstřelil Adam Rauš. V polovině soutěže přezimujeme na pátém místě. Při získaných deseti bodech a pasivním skóre 26:36.

Závěrem mého souhrnu za rok 2017 děkuji rodičům i prarodičům, kteří nám pomáhají s přípravou hřiště na zápasy a vám spoluobčanům Strážovic přeji vše dobré v roce 2018.

Antonín Jirousek
vedoucí mládeže
Sokala Strážovice

◀ Horní řada zleva: trenér - Tyl Antonín, Tyl Adam, Ryan Patrik, Vlček Tomáš, Markus Jan, Niesner Martin, vedoucí mužstva - Jirousek Antonín st.

◀ Dolní řada zleva: Měsíček Jakub, Ryan Martin, Kostiha Jindřich, Vavro Adam, Rauš Adam

◀ Brankář: Jirousek Antonín ml.

Fotbalový oddíl Sokol Strážovice

Zpráva o činnosti za rok 2017

V současné době má fotbalový oddíl Sokol Strážovice 87 členů. Aktivity fotbalového oddílu v průběhu roku 2017 se nesly ve znamení nejen ryze sportovní činnosti, nýbrž také ve znamení prací spojených s údržbou sportovního areálu, brigádnické činnosti, organizování a spoluorganizování kulturních akcí.

Pokud bychom to chtěli vzít chronologicky, tak první oficiální akcí roku 2017 byla výroční schůze konaná 21. ledna, kde proběhlo vyhodnocení činnosti za rok 2016, volba výkonného výboru a její schválení a v neposlední řadě také diskuze nad ožehavými tématy jak roku uplynulého, tak toho nadcházejícího.

Co se sportovní stránky týče, došlo k jedné podstatné změně, i když ne zcela příjemné. Po skončení minulé sezóny v červnu 2017, kdy mužstvo Sokola Strážovice obsadilo s bilancí 9 výher, 3 remízy a 12 porážek konečné 8. místo se ziskem 30 bodů při skóre 43:63, jsme po dlouhém zvažování dospěli k závěru, že další soutěžní ročník přihlašovat nebudeme. Už v průběhu jara se A-tým potýkal s velkými problémy při skládání kádru, což vyvrcholilo v posledním utkání ve Vřesovicích, kde nastoupilo pouze torzo mužstva a po zranění některých hráčů jsme byli nuceni v poločase ze zápasu odstoupit. Přestárlý kádr, kdy někdy víc jak půlku týmu tvořili hráči starší čtyřiceti let, nedostatečná mládežnická základna čili minimum kmenových hráčů, dlouhodobá zranění plus pracovní povinnosti některých hráčů – to byly jedny z hlavních důvodů, které nás vedly k rozhodnutí, že bychom nebyli schopni zaručit důstojné odehrání soutěže.

To ovšem neznamenalo úplný konec fotbalu ve Strážovicích. Pod fotbalovým klubem stále oficiálně fungují mladší žáci hrající okresní přebor na základě sdruženého startu s klubem Sokol Sobůlky,

čímž se nám aspoň touto formou podařilo částečně zachovat mládežnický fotbal ve Strážovicích. Pokud jde o kategorii dospělých, došlo k dohodě o spolupráci s oddílem TJ Kovo Ždánice, kam bylo převedeno pár hráčů, kteří měli zájem pokračovat. Většina z nich dnes nastupuje za B-tým Ždánic ve třetí třídě. Součástí dohody je, že část domácích utkání se odehraje na hřišti ve Strážovicích.

Činnost oddílu Sokol Strážovice není ovšem pouze o sportovní stránce. V únoru jsme uspořádali již tradiční ples sportovců s bohatou tombolou, který patří k vyhledávaným kulturním akcím v obci. Každoročně, vždy jednou na jaře a jednou na podzim, provádíme sběr železného šrotu formou dobrovolných brigád. Hodiny trávíme rovněž údržbou našeho sportovního areálu.

Závěrem bych chtěl podotknout, že mnohé z výše uvedeného by ovšem nebylo možné bez podpory (a nejen finanční) obce, drobných sponzorů a v neposlední řadě bez obětavé práce členů výkonného výboru a některých řadových členů, jimž tímto patří náš dík.

Zbyněk Válka
Jednatel Sokol Strážovice, z.s.

Mužský pěvecký sbor

v roce 2017

V roce 2017 jsme se zúčastnili 13 akcí. Z těch nejdůležitějších vybírám:

- **leden** – beseda u cimbálu v Archlebově
- **březen** – jarní zpívání v Kyjově před radnicí, při kterém jsme se spojili s mužským sborem z Archlebova
- **květen** – beseda u cimbálu u nás ve Strážovicích, za účasti sborů z Čejkovic, Chotáru z Horňácka, Archlebova, Sobůlek a našeho domácího sboru. Hrála cimbálová muzika Hradisko ze Ždánic. Za účasti 60 účinkujících byla výborná nálada – hlavně u kamarádů ze Sobůlek. Jedinou vadou této jinak povedené akce, byla velmi nízká účast místních obyvatel…
- **červen** – proběhl již jedenáctý ročník tradičního zpívání mužských sborů, tentokrát ve Věteřově. Na této slavnostní akci domácí sbor oslavil 10. výročí od založení a pokřtil nové CD. Kromě všech tradičních sborů, zazpíval také mužský sbor z Lovčic, který byl nově přijat mezi ostatní sbory. Příští, dvanáctý ročník, se bude konat 4. července 2018 právě v Lovčicích.
- **2. září** – proběhla tradiční sešlost lidu mikroregionu Babí lom.
- **15. září** – jsme měli tu čest, zúčastnit se oslavy 20. výročí založení Mužáků z Lanžhota, která byla spojena s tradičním předhodovým zpíváním. Vystoupení se nám podařilo a všichni byli velice spokojení.
- **3. prosince** – jsme zpívali na adventním zpívání v Sobůlkách. Tady mělo naše vystoupení veliký úspěch.

V roce 2017 jsme však měli další velice smutnou událost. 21. července nás navždy opustil ve věku 60. let Jara Šibal. Odešel náš velký Kamarád, výborný zpěvák a muzikant. Jeho hlas byl v našem sboru vždy oporou, která nám teď chybí. Čest jeho památce.

Vladimír Ždánský
vedoucí spolku

Putovali hudci 2017

V sobotu 17. června 2017 uspořádala Mladá cimbálová muzika Babí lom při ZŠ Sobůlky výpravu do okolních obcí, při níž navštívila také Strážovice.

Našim záměrem bylo ukázat dětem z cimbálky jiný pohled na muzicírování, kdy se nejedná pouze o vystoupení s posloupností: odvoz na akci, odehrání repertoáru, párek a sodovka, odjezd z akce.

Chtěli jsme během našeho výletu poznat obce, ze kterých pochází většina členů muziky. V každé obci a jejím okolí jsme se snažili najít zajímavá místa (ať přírodního, kulturního nebo historického charakteru), potkat inspirující osoby, zejména nositele lidových tradic, a také naučit se nějakou tamější lidovou píseň. Za odměnu jsme pak obyvatelům zahráli a zazpívali. Pokusili jsme se představit si a také zrealizovat, jak asi před dávnými časy putovali hudci pěšky přes pole a lesy s nástroji v rukou a s písničkou na rtech. Hlavním cílem však bylo poskytnout všem zúčastněným nevšední zážitek.

Naše kroky vedly ze Sobůlek do Věteřova, z Věteřova do Strážovic a odtud do Stavěšic. Během dne se nám postupně v jednotlivých obcích věnovala spousta lidí: Jitka Obrová, ženský sbor Galánečky, David Zálešák, mužský sbor Věteřáci, Pavel Malík, Zuzana Horáková, Jitka Válková, Antonín Kozák. Patří jim obrovský dík. Velikou podporu jsme pocítili také od rodičů a rodin členů cimbálky, kteří se nejrůznějším způsobem podíleli na úspěšném průběhu dne. Také jim vřele děkujeme.

Máme v plánu na tuto akci navázat v roce 2018. Rádi Vám ve Strážovicích opět zahrajeme a budete-li chtít, můžete se připojit k našemu putování.

Členové Mladé CM Babí lom: Aneta Kozáková (prim), Marie Malíková (terc), Veronika Moudrá, Hana Konečná, Adéla Hochmanová (obligát), Martina Blahutková (klarinet), Lenka Půčková, Hana Blahutková (flétny), Eliška Lungová (cimbál), Filip Skřivánek (basa), Alena Hrubá (kontr, umělecká vedoucí), Miroslava Večeřová (obligát, vedoucí CM)

Za CM Miroslava Večeřová

Stará hora

Myslivecké sdružení Stará hora Strážovice, z. s.

Rok 2017 byl velmi teplý, v letních měsících se denní teploty šplhaly až ke čtyřicítkám a letních srážek bylo minimálně. Letní sucho postihlo celý revír, projevilo se i na rybnících v Břížďanech. Hladina vody, zejména na dolním rybníku, výrazně poklesla, úhyn živočichů však nebyl zaznamenán. Ani podzimní deště tuto situaci nenapravily, snížená hladina vody přetrvává dodnes. Počátkem roku jsme vysadili na horním rybníku dospělý pár divokých kachen s pěti káčaty. Dospělé kachny měly letky upravené tak, aby nemohly létat. V průběhu roku byly pravidelně přikrmovány. Ve druhé polovině roku se však tato skupinka kachen nalézala již na rybnících ve Stavěšicích. Zřejmě tam odpochodovala pěšky. Nicméně na břížďanských rybnících se i tak vyskytovalo 15-20 ks přírodních divokých kachen.

Suché léto nepřežila většina jednoletých sazenic boroviček, které jsme v roce 2016 vysadili v lokalitě Špidlák. Plánujeme proto letos na podzim doplnit tuto výsadbu kontejnerovými sazenicemi – dvou až tříletými – u nichž je výrazně vyšší pravděpodobnost přežití.

V lednu uspořádalo MS tradiční Myslivecký ples. Ples byl vcelku hojně navštíven a zábava byla skvělá. Následující ples uspořádá MS v roce 2019.

Koncem dubna MS opět uspořádalo na myslivecké chatě „PÁLENÍ ČARODĚJNIC“. Akce byla rovněž hojně navštívena, podávány byly myslivecké speciality, občerstvení různého druhu pro dospělé i děti, proběhla soutěž ve střelbě ze vzduchovek, závody v pytlích, opékání špekáčků atd. Dospělí a zejména dětští návštěvníci se bavili dlouho do večera.

V průběhu roku členové MS prováděli nezbytné práce v revíru. Proběhlo, kromě jiného, pravidelné čistění okolí rybníků, úpravy okolí myslivecké chaty, opravy krmných zařízení atd. Hlavní akcí roku 2017 bylo vybudování vodovodní a elektrické přípojky k myslivecké chatě. V únoru jsme se do toho pustili. Než mohly být zahájeny vlastní práce, bylo nutno vykonat spoustu „papírování“, byly vypracovány plány přípojek, zajištěna řada souhlasů a povolení, provedeno zaměření výkopů atd. Vše bylo korunováno získáním stavebního povolení. Práce byly zahájeny v červenci. V první fázi bylo nutno vyklučit náletové dřeviny na trase výkopu. Nejtěžší částí bylo vykopání zhruba 400 m rýhy pro uložení vodovodních trubek a elektrického kabelu a její následné zahrnutí včetně úpravy terénu. Naštěstí se nalezla firma, která nám bezplatně poskytla techniku. Bez této pomoci bychom se neobešli. I tak zůstala spousta práce, kterou bylo nutno vykonat ručně. Členové MS odpracovali na této akci téměř 350 brigádnických hodin. Akce byla náročná i finančně a pouze díky OÚ ve Strážovicích, který nám poskytl potřebnou finanční dotaci na nákup materiálu, bylo možno zvládnout i tuto stránku věci. Dne 8. 1. 2018 byla akce završena připojením k veřejné elektrické rozvodné síti (EON), připojení k veřejnému vodovodu proběhlo již v průběhu roku 2017 (VaK Hodonín). Jménem MS chci poděkovat všem, kteří nám byli nápomocni při realizaci této náročné akce – zejména OÚ ve Strážovicích, firmě, která nám poskytla techniku a v neposlední řadě i všem členům MS.

Rok 2017 byl pro MS rokem volebním. Na únorové výroční členské schůzi byl zvolen nový pětičlenný výbor MS a tříčlenná RK. Do výboru byli znovu zvoleni tři dosavadní členové a za odstupující dva členy dva noví. Do RK byli zvoleni členové stávající. Složení výboru je tedy následující: Ing. Květoslav Stupka, CSc. (předseda). Ing. Jindřich Šmehlík (místopředseda), František Kolaja (jednatel), Miroslav Ratuský (finanční hospodář), Radek Luža ml. (myslivost a lovectví). Členové RK: František Lažek (předseda), Josef Slovák a Oldřich Viktorýn.

Závěrem mi dovolte, abych všem spoluobčanům Strážovic popřál do nového roku 2018 hodně zdraví, štěstí a úspěchů v osobním i profesním životě.

Květoslav Stupka

Sbor dobrovolných hasičů

Strážovice v roce 2017

Tento rok jsme zahájili tím nejlepším možným způsobem. 7. ledna jsme za účasti delegátů z okrsku, okresu a některých obecních zastupitelů, nechali sloužit mši svatou za hasiče a pan farář Pohanka požehnal náš nový vůz Ford Transit.

Stávající dosluhující vůz Avia A31, který v našich řadách sloužil 30 let, pak obec nabídla a následně prodala jinému sboru. Utržených 20 000,- Kč nám poskytla jako mimořádnou dotaci. Tuto jsme směřovali k lepšímu zajištění našich i obecních kulturních akcí a za 31.500,- Kč jsme pořídili nové výkonné dvoupákové výčepní zařízení LINDR KONTAKT 155.

Z kulturně-sportovních akcí jsme již tradičně před Velikonocemi uspořádali ochutnávku vín. Sešlo se nám 232 vzorků a 96 lidí. K tanci a poslechu hrál léty prověřený pan Fridrich. V květnu jsme organizovali úspěšný rockový večer Grillbeat v místní hospodě U Jaryna . Po mnoha letech jsme na hřišti ve Strážovicích pořádali okrskovou soutěž v požárním útoku a po dlouhé době se konečně zaplnily ochozy našeho fotbalového stánku.

Poslední sobotu v červnu jsme zorganizovali druhou Chlupatou noc s pirátskou tématikou. Zde jsme zaznamenali výrazný vzestup návštěvnosti proti první letní noci, kterou navštívilo 50 platících, letošní akce se zúčastnilo 64 lidí, což nám dává 28 % nárůst. Je na zvážení, zda v letních zábavách v tomto formátu pokračovat.

9. 9. jsme připravili zábavné hasičské odpoledne pro děti. 30 dětí společně s jejich rodiči jsme prověřili v osmi dovednostních disciplínách. Součástí odpoledne byla soutěž o výběr jména pro náš nový automobil. Do užšího finále jsme vybrali 5 jmen, ze kterých jsme pak vylosovali jméno FERDA. Máme tedy Forda se jménem Ferda. S příchodem nového vozu nám vyvstal nepříjemný problém. Přes břichatý vjezd do hasičky bylo téměř nemožné najet bez škrtnutí o zem. Toto jsme vyřešili brigádou na úpravu vjezdu a posunutí chodníku u samotného vjezdu.

Závazek školení první pomoci jsme splnili v listopadu, kdy jsem proškolil dámský spolek Kavárnička. Z dalších pravidelných akcí jsme s vypětím veškerých sil provedli čištění požární nádrže a jejího okolí. Na žádost starosty obce jsme bezpečně zlikvidovali dřevěný odpad v areálu bývalého kravinína. V měsíci listopadu jsme se dále účastnili třech ostrých výjezdů na likvidaci spouště po extrémní vichřici.

Vážení spoluobčané, jistě mi dáte za pravdu, že jsme prožili velmi plodný rok. Náš sbor se angažoval na poli sportovním, kulturním a edukoval širokou veřejnost. Daří se nám rozvíjet všemi směry. Sbor se rozrostl o jednu sestru a jednoho bratra, nikdo v roce 2017 z našich řad nevystoupil. Samozřejmě nemůžu na rok pohlížet jen pozitivně. Vyskytly se i okamžiky, kdy jsme byli nuceni interně i externě řešit nepříjemné záležitosti, ale to se při takovém objemu práce dá očekávat. Kdo chce, tak se vždy domluví a problémy jsou zde od toho, aby se řešily. A nám se to v roce 2017 opravdu podařilo! Za to chci všem členům i jejich blízkým, kterých se naše Bohulibá činnost přímo dotýká, velmi poděkovat.

Ondřej Vymazal
starosta SDH

Začalo to velkou touhou

...pokračuje medailemi

Úspěch je výsledkem touhy, odhodlání a vytrvalosti! To nám dokázala naše dcera Amálka Strmisková. Dva roky nás přemlouvala, aby mohla chodit na kroužek karate v Katare klub Kyjov pod vedením Petra Fialy. Měli jsme spoustu důvodů, proč říci ne. Zápis proběhl v říjnu 2016 a započaly pravidelné tréninky. Byla velmi nadšená, vše ji bavilo a šlo skvěle.

Po dvou měsících, v listopadu již jela na svůj první závod - Pohár Brněnského draka v Brně a přivezla si stříbrnou medaili z Kata tým. Nadšení a zapálení do sportu narůstalo.

Další medaili, opět stříbrnou si přivezla v lednu 2017 z Hausnerova poháru v Brně, kde soutěžila v Kata svého věku. Březen byl také ve znamení medaile - 3. místo v kategorii Kumite beginner na 1. kole Krajského poháru v Karate JSK ČSKe a poháru Talentů.

Poté přišel nepříjemný úraz ruky, který ji na nějaký čas vyřadil ze soutěží. Ovšem trénink pokračoval navzdory všemu a v červnu složila zkoušky na 7. kyu – žlutý pásek.

Opravdové žně a sklizeň medailí přišla na podzim. V září na Poháru talentů a Krajském poháru karate Vysočina v Havlíčkově Brodě si vybojovala 3 medaile. Jednu zlatou v Kumite beginner a dvě stříbrné v kategoriích Kata a Kumite.

V říjnu se zúčastnila soutěže 3. kola Poháru talentů a Krajského poháru JSK ČSKe v Brně. Do své sbírky přidala další 4 medaile. Získala dvě 1. místa v Kata ml. žákyně a Kumite beginner ve svém věku. Dvě bronzové medaile byly z katerorie Kata beginner a Kihon ido.

S každým dalším závodem získávala cenné zkušenosti a vášeň ke karate rostla. Vyzkoušela i chuť porážky, ale nevzdala se. Naučila se porážky přijímat, protože zocelují a dodávají zkušenosti a sílu do dalších soutěží.

Po měsíci, tedy v listopadu se opět počet medailí rozrostl. Na soutěži Mistrovství JSK ČSKe a Pohár Talentů 2017 v Hustopečích získala tři medaile. Zlatou medaili i se svým prvním pohárem v Kumite beginner a dvě bronzové za Kata beginner a Kihon ido.

Tímto úspěšně zakončila rok 2017. Již v lednu 2018 obohatila svou sbírku medailí o dalších šest cenných bronzových míst.

Během celého roku reprezentovala Karate klub Kyjov na různých vystoupeních a akcích, např. Sportovec roku 2017 okresu Hodonín, apod.

Všechny emoce vítězství, radosti, nadšení i zklamání a neúspěchů jsme celá rodina prožívali s ní. Amálčina „síň slávy" se může pochlubit celkem devatenácti medailemi, jedním pohárem a spoustou zkušeností k nezaplacení. A to je teprve začátek...

Pochopili jsme, že nemůžeme dětem brát jejich sny, ale musíme je podporovat. A toho se držíme.

Hrdí rodiče
Petra a Pavel Strmiskovi

Turnaj ve stolním tenise

Pod záštitou obce Strážovice, pořádali dne 4. 2. 2017 místní nadšenci již 5. ročník turnaje ve stolním tenise, který je organizován pro neregistrované hráče. Za účasti osmnácti hráčů panovala od samého rána v tělocvičně ZŠ a MŠ Strážovice, kde se turnaj pořádá, výborná a přátelská atmosféra, která vydržela po celý turnaj a pokračovala i po vyhlášení výsledků a ocenění nejlepších hráčů. První tři místa byly ohodnoceny pohárem. Hráči na dalších místech byli oceněni za snahu a výkon.

Pořadí turnaje:

1.místo: Moudrý Rostislav
2.místo: Navrátil Jaroslav
3.místo: Jirousek Antonín
4.místo: Jarýn Jiří

Vítězům gratulujeme a ostatním hráčům držíme palce do dalšího turnaje.

Pořadatelé Pavel Svoboda
a Antonín Jirousek st.

Malé velké úspěchy

Vojtěch Janča na celostátní soutěži „Nová Konfrontace", kterou pořádala 7. dubna 2017 ZUŠ Bedřicha Smetany v Karviné, ve hře na keyboard získal cenu II. Kategorie „Stříbrné pásmo" 2017. Na soutěži ve sportovním tanci „Břeclavská romance 2017", kterou pořádal Český svaz tanečního sportu 18. března 2017 obsadil taneční pár Vojtěch Janča a Blažena Kopálová 8. místo – TPV DĚTI II. Na další soutěži ve sportovním tanci „JARO Junior" která se konala 10. června 2017 v Mikulově, získal pár Vojtěch Janča a Blažena Kopálová 4. místo – TPV JUNIOŘI II

Na okresním kole soutěže „ZLATÁ SRNČÍ TROFEJ" v Hodoníně – Pánově 20. 5. 2017 pořádanou ČMMJ a Okresním myslivecký spolkem Hodonín získali v kategorii „Z" 1. místo Johanes Urban a 3. místo Uma Urbanová. Současně probíhal Okresní přebor ve střelbě ze vzduchovky, kde v kategorii „Z" obsadil 1. místo Johanes Urban.

Marie Malíková naši obec velmi úspěšně reprezentuje ve hře na housle ve dvou cimbálových muzikách, v Mladé CM Babí lom při ZŠ Sobůlky pod vedením Miroslavi Večeřové a Aleny Hrubé a v Dětské CM při ZUŠ Kyjov pod vedením Petra Petrů.

Zpravodaj na druhou

*Když se do vesnice přistěhuje nový člověk, nebo se po x letech vrátí rodák, ve většině případů se hned nezačlení do dění ve vesnici, potažmo o něm v kuloárech kolují všelijaké zvěsti. Před léty mne napadla velmi vtipná myšlenka, jak by se všemu mohlo předejít. Každý nováček by se krátce ve zpravodaji představil, proč si vybral zrovna naši vesnici, co od ní čeká, nebo jak se mu už nějaký pátek u nás žije, co by vylepšil atd. Mohla by to třeba být inspirace pro zastupitele, hlavně z nezaujatého pohledu. V neposlední řadě je to i otázka bezpečnosti, místní lidé by měli jistotu, kdo je zdejší. Před třemi lety jsem oslovila pár našich nových spoluobčanů, ale všichni mne odmítli s tím, že se stydí a necítí se na rozhovor. Letos mi opět pár lidí rozhovor odmítlo, kdo ale neodmítl byl pan **Jozef Janča** a pan **Felix Černý**. Oba budou teď mí „pokusní králíci" kteří jak doufám, prolomí vlny ostychu u ostatních.*

Jozef Janča

Pane Jančo, můžete se mám v krátkosti představit?

Je mi 69 let, celý život jsem pracoval v zemědělství a po sametové revoluci jsem začal v tomhle oboru úspěšně podnikat.

Nedá mi to, abych se nezeptala, na ruce máte vytetovaný kombajn i s názvem Sudoměřice.

Ano, jak už jsem říkal, zemědělství bylo můj život. Pocházím ze slovenské Skalice. V Sudoměřicích jsem měl velké hospodářství, které zdědil syn. Hospodařil jsem na 8 ha, měl dva traktory a kombajn, obchod a také dvě pohostinství. Ale musím Vás opravit, není to kombajn, ale buldozer s názvem Litoměřice. To je památka, vlastně má mladická nerozvážnost. Na vojně jsem sloužil právě v Litoměřicích a jezdil jsem s buldozerem, stavěli jsme mosty, atd.

Z jakého důvodu jste se rozhodl žít ve Strážovicích? Přeci jenom je to velká změna, když jste byl zvyklí na krásné prostředí královské Skalice a pak Sudoměřice, tam máte teď vybudované krásné přístaviště a všude panuje čilý turistický ruch.

Před třiceti lety moje manželka onemocněla roztroušenou sklerózou, do takového stádia, že nemůže pohnout ani prstem. Byl jsem odkázán na pomoc ošetřovatelky, která se po nějaké době kvůli práci v Kyjovském Horizontě přestěhovala do Strážovic. Sice máme s manželkou čtyři děti, ale ty mají své rodiny a na pomoc ošetřovatelky jsme byli odkázáni. Nakonec nás pozvala bydlet k sobě, dalším faktem byla i blízkost Kyjovské nemocnice, kterou musíme navštěvovat několikrát týdně a kde manželka prodělala i dvě operace.

Jak rychle jste zapadl mezi místní obyvatele?

Já si velmi rád s lidmi popovídám a rád každému pomůžu, pokud mi to zdraví dovolí. Přestože do hospody nechodím, žádný problém mi seznámení s místními lidmi nečinilo. Ve Strážovicích jsme 6 let, za celou dobu jsme neměli s nikým konflikt, vesnice mi vyhovuje, protože je velmi klidná. Prostředí a bezpečnost vesnice mi není lhostejná, nechodím se zavřenýma očima, když vidím např. nějakou poruchu v elektřině nebo nalomený strom, bez problému na tyhle fakta obec upozorním. Jak pan Ždánský, bývalý starosta, tak i nynější pan starosta Markus mi vždy vyšli vstříc a okamžitě sjednali nápravu. Takže musím konstatovat, že jsem velmi spokojen.

Jak jste spokojen s místními kulturními akcemi?

Obecní úřad i paní Vašulková, ředitelka místní ZŠ spolu se svým kolektivem se dle mého dobře starají o kulturní vyžití jak dětí, dospělých i přestárlých. Akce, které jsou tu pořádané nám plně vyhovují.

Za rozhovor Vám, pane Jančo, velmi děkuji a musím říci, že jsem ohromena, jaký barvitý život jste doposud žil. Je obdivuhodné, s jakým nadhledem a optimismem vše zvládáte, vzhledem k tomu, kolik pozitivních i negativních událostí vám osud do vašeho života nadělil.

Felix Černý

Felixi, můžeš se nám v krátkosti představit?

Můžu. Jsem vyučený kuchař a inženýr a dělám v oboru stavebnictví. Je mi lehce přes třicet let, jsem zadaný, zatím mám dvě děti.

Jaké životní kroky, tě zavedly k nám na vesnici?

Jednalo se o dva kroky, svajba a dítě.

Vyrůstal jsi ve městě, jak vnímáš život na vesnici?

Pozitivně. Rozhodně netrpím nedostatkem služeb a přebytkem přírody. Jediný rozdíl vnímám v anonymitě. Když nad tím uvažuji, cesta do Strážovic mi byla asi předurčena. Moje cesta nezačala v Brně, jak se asi ledaskdo domnívá, ale v Praze. Ano, su Pražák.

Bylo pro tebe z počátku těžké, zapadnout do místního dění?

Rozhodně ne, spíše naopak.

Začal jsi být aktivní u místního spolku SDH, co nebo kdo tě k tomu přiměl?

Švagr Ondra, teď už vlastně i bratr Ondra.

Povídá se, že jsi se velmi aktivně zapojil mezi místní hasiče, že se vám daří pozdvihnout tuto složku. Jaké jsou vaše další vize?

Povídá se spousta věcí. K pozdvižení nestačí jeden člověk, sám můžu zdvihat akorát demižóny ve sklepě, jedná se především o týmovou práci.

Byl bych rád, kdyby se podařila rozvinout práce s dětmi v podobě dětského hasičského oddílu. Vytáhnout tak děti z digitálního světa do světa reálného, prostě do přírody.

Chceme stříkat zeleně, což obnáší recyklovat a nejlépe nevytvářet odpadky, dokončit myšlenku využití dešťové vody při trénincích na fotbalovém hřišti a v neposlední řadě dát si pivo ze skla a ne z kelímku. Podotýkám, že se jedná o společné vize sboru.

Máš tady u nás na vesnici ještě jiné aktivity či ambice?

Běhám, občas se nachomýtnu k výrobě vína a někdy i k ochutnávce místního piva:-). A Vojen! Hraju Vojena v SOS (Strážovický ochotnický spolek).

Je něco co ti u nás na vesnici chybí nebo naopak něco co oceňuješ?

Rozhodně oceňuju umístění, to znamená široký výhled, příjemné větrné poryvy a kopcovitost. Po dvou letech bytí mi zatím nic nechybí.

Děkuji ti za rozhovor a přeji mnoho elánu a inspirace ve tvých aktivitách!

Sára Urbanová

Spartan Race

Litovel 2017

SpartanRace je jeden z nejpopulárnějších OCR (ObstacleCourseRace, čili překážkový běh) závodů na světě. Založil jej Joe De Sena ve Spojených státech amerických v roce 2010 a brzy poté se rozšířil do celého světa. Původně se jednalo o takzvaný DeathRace, což byla spíše vytrvalostní záležitost, kdy skupina účastníků plnila různé úkoly do té doby, dokud nebylo 90 % lidí vyřazeno. Jednalo se o velmi náročnou akci určenou pro ty nejodolnější jedince. Poptávka po něčem podobném, ovšem v jednodušší verzi, kterou by zvládlo splnit více lidí dohnala De Senu k tomu, že připravil závod, který již nesl jméno SpartanRace a měl parametry OCR závodu. DeathRace se ale zachoval a nyní nese název Agoge (takto se nazývala vojenská výchova pro bojovníky ve starověké Spartě). SpartanRace v současnosti pořádá dva druhy akcí - klasické OCR závody a také Endurance, čili vytrvalostní sérii. Po každém úspěšně absolvovaném závodu získá závodník medaili a tričko.

SpartanRace se skládá ze tří základních obtížností nazvaných Sprint, Super a Beast

Sprint
Nejkratší verze závodu. Trasa měří 6 a více kilometrů a nachází se na ní nejméně 20 překážek. Závodníci trať absolvují v rozmezí 30 minut až 2 hodiny. Čas se odvíjí od profilu trati a kondice závodníka.

Super
Střední úroveň. Trať má minimálně 13 kilometrů s minimálně 21 překážkami. Časy absolventů se pohybují mezi 80 minutami a 3 hodinami.

Beast
Nejobtížnější varianta závodu ze základní trojice. Trasa je dlouhá minimálně 20 kilometrů a závod-

níci na ni překonávají minimálně 26 překážek. Časy absolventů se pohybují mezi 3 až 5,5 hodinami.

Ultra Beast

Tento závod je překážkový maraton, protože jeho délka je minimálně 42 km s více, než 50 překážkami.

Překážky

Na trati se nachází řada přírodních a umělých překážek, které musí závodníci překonat. Pokud závodník překážku nezvládne, obvykle dostane jako náhradu trest v podobě vykonání 30 burpees (angličáků).

- šplh po laně
- přeskok vysoké stěny
- horolezecká stěna
- přeskok přes oheň
- plazení pod ostnatým drátem
- nošení břemene
- hod oštěpem
- monkey bar (ručkování po horizontálním žebříku)
- převracení velkých pneumatik
- balanční překážky
- Hercules (vytahování břemene na kladce)
- Memory test (závodník si musí pamatovat kód, který si přečte v průběhu závodu)

Dne 19. srpna 2017 se 5 nadšenců ze Strážovic zúčastnilo této soutěže. Utvořili tým pod názvem Strážovice a pustili se do boje. Prošli si řekou, blátem, lesem, polem, loukama i ohněm. Většinu překážek se jim podařilo zdárně zvládnout, některé ne. Za nesplněnou překážku museli provést 30 angličáků. / a že jich bylo/!!! Ale hlavní je, že do cíle doběhla celá skupina s krásným časem 1:44:26 hod.

Kdo si budete chtít sáhnout na dno svých sil a vyzkoušet si tento skvělý závod, můžete se letos přidat. Další plánovaný závod se uskuteční v Koutech 24. 6. 2018. Tak kdo se přidá???

Členové Strážovského týmu 2017

Lenka Klajnová, Ondřej Klajn, Matěj Klajn, Romana Pelikánová, Petr Pelikán

Keltský telegraf

a Hodina Země

Již potřetí jsme se v sobotu 25. 3. 2017 zapojili do celorepublikové akce Keltský telegraf a poprvé do celosvětové akce Hodina Země. Obě akce probíhaly současně, což ještě umocnilo zážitek a poselství obou akcí. Připomínám, že smyslem Keltského telegrafu je návrat k Matce Zemi s přicházejícím jarem, jenž vrací světlo do krajiny, což se symbolicky činí předáváním světelného signálu, který putuje mezi lidmi, napříč celou Českou republikou z kopce na kopec. Zapojených bylo přes 250 stanovišť, která byla vybírána pomocí výškoměru, tak aby na sebe navazující stanoviště viděla. První signál vždy vysílá Velká Javořina v 19:30 hod. Odtud signál pokračuje v dvouminutovém rozestupu např. přes Náklo k našemu stanovišti, od nás ho přebírá Svobodná hora nad Stavěšicemi a pak putuje dále směrem na Pálavu a na Slovensko. Podrobněji jsem historii a rituál Keltského telegrafu popsala ve Zpravodaji 2015. Oproti minulým ročníkům bylo možno světelný signál lépe pozorovat díky absenci světelného smogu z okolních vesnic, protože např. Šardice, Želetice, Morkůvky, Hodonín atd. na jihozápadě se totiž nově zapojily do současně probíhající akce Hodina Země a vypnuly pouliční osvětlení a nasvícení budov v době od 20:30 do 21:30 hod.

Co je Hodina Země?

Hodina Země je každoroční mezinárodní akce zavedená Světovým fondem na ochranu přírody World Wildlife Fund. První ročník se konal v roce 2007 v Sydney v Austrálii, kdy cílem organizátorů bylo atraktivním způsobem upozornit na změnu klimatu. Na hodinu tehdy zhasla světla na slavné budově australské opery, do kampaně se zapojily více než 2 miliony lidí. Během let se tato akce rozšířila do celého světa a koná se vždy poslední sobotu v měsíci březnu. Klimatický systém Země se razantně mění a dopady pociťujeme stále více i u nás doma. Abychom odvrátili největší problémy, musíme výrazně proměnit naše chování a fungování celé společnosti. Potřebujeme skutečně začít šetřit s energiemi, větší podíl energie získávat z obnovitelných zdrojů a skončit s pálením fosilních paliv, které ke změně klimatu přispívají nejvíce. Důsledkem klimatických změn je mnohem častější výskyt klimatických extrémů, proto musíme naše domovy připravit na častější povodně, sucha nebo letní vlny veder, které změna klimatu přináší. Loňský rok byl již třetím nejteplejším rokem od počátku měření teplot. Rychlost růstu teplot se navíc v posledních letech neustále zvyšuje. Alarmující je nedostatek vody. Sucho se stává problémem nejen u nás, ale zejména v rozvojových zemích. Cílem kampaně je tak mimo jiné upozornit na to, jak naše každodenní „konzumní“ chování ovlivňuje životní prostředí po celém světě. Klimatickým závazkem, který mohou přijmout instituce i jednotlivci, jsou tedy i cílené úspory vody. Nejen té, která teče v našich kohoutcích, ale hlavně vody spotřebované na pěstování a výrobu potravin. Změna klimatu se dotkne nás všech a k odvrácení jejich nejhorších dopadů musíme svým dílem přispět všichni. Začít můžeme třeba Hodinou Země, kdy na šedesát minut zhasneme byty, domy, památky a firmy. Sami jako jednotlivci změnu klimatu odvrátit nedokážeme. Musíme se spojit na úrovni jednotlivých obcí nebo měst a hledat řešení jak naše domovy ochránit před extrémy počasí a jak snížit emise skleníkových plynů. Svůj díl musí splnit i stát. Česká republika se na podzim roku 2015 aktivně zapojila do přípravy nové mezinárodní dohody o ochraně klimatu v Paříži. Poprvé v dějinách smlouva zavazuje průmyslové i rozvojové země, aby skutečně začaly chránit společné klima.

Změňte svůj životní styl, aby byl přátelštější vůči klimatu – přijměte Eko Výzvu 2017 a nechejte se inspirovat! Tady máte pár typů, jak můžete snížit svůj dopad na životní prostředí:

Omezení živočišné výroby
více rostlinné stravy, vegetariánství, veganství

Bez palmového oleje
individuální bojkot palmového oleje

Snížení vodní stopy
omezení živočišné výroby, šetření vodou, slow fashion, obnovitelné zdroje

Minimum odpadu
omezení odpadu nejlépe zero waste, recyklace, kompostování, z druhé ruky, reuse

Bez chemikálií a jedů
ekologická kosmetika, biopotraviny, domácí kosmetika, vaření

Šetrnější cestování
bez auta, na vlastní pohon, MHD, carsharing, spolujízda, stopování

Rozumná energetika
obnovitelné zdroje, zateplení, změna vytápění, úspory

Lokální potraviny
potravinová družstva a biobanky, KPZ (komunitou podporované zemědělství), samosběr a pěstování

Snížení ekostopy
dobrovolná skromnost, šetrné cestování, omezení spotřeby

Inspirace okolí
změňte nejen sebe, ale i své okolí

Sára Urbanová

Známá neznámá

Známá neznámá je Blanka Svobodová, naše rodačka, v naší obci. Napsala již čtyři romány pro ženy, v září 2017 ji vyšel její ***Motivační diář 2018 - Každý den plný štěstí.*** *Knihy vydává v Česku i na Slovensku.*

Mám opravdu velkou radost, že mi Blanka přislíbila rozhovor a já tak mohu Stražovjáky seznámit s talentovanou spisovatelkou, která pochází přímo z naší ulice. Jako děti jsme se minuly, dělilo nás tenkrát šest let věkového rozdílu. Již tenkrát jsem po Blance a její sestře pokukovala, byla jsem přesvědčena, že jsou obě předurčeny pro dráhu světových modelek, krásné, štíhlé, vysoké blondýny. Nakonec Blanka takřka světová je a mé srdce upřímně plesá, že tak malá vesnice umí „vyplodit" tolik kreativních lidí.

Blani, mohla by ses ve stručnosti představit strážovským občanům?

Těžko popisovat samu sebe. Jsem svá - dělám, píšu, bavím se tím, co mě naplňuje a v čem vidím smysl. Ostatní vypouštím a jde mimo mě. Nemám zapotřebí být „pěkná" na všechny strany a za každou cenu.

Kde momentálně žiješ?

V překrásné a pohádkové Lednici.

Stražovjáky by jistě zajímalo, zda tvou kreativitu ovlivnilo prostředí tvého dětství? Mám na mysli, třeba všemi tak opěvovaný nekonečný výhled z našeho strážovského kopce?

Žiji v domečku u řeky, v sousedství zámku. Takže strážovský kopec je dobrá změna, protipól. A tak se mi to líbí. Obojí má své, doma si užívám vodu, nížinu, památky, ve Strážovicích krásné výhledy a klid od turistického ruchu.

Vystudovala jsi Vysokou školu ekonomickou v Brně, to je dle mého dost velký skok k tvůrčímu psaní. Jaký byl prvotní impulz k autorské literární tvorbě?

Mít vystudovanou ekonomku není nikdy na škodu. Vždycky mě přitahovala umělecká tvorba. Od mala jsem kreslila, malovala a psala povídky do šuplíku. Vždycky jsem věděla, že knihu někdy napíšu. Netušila jsem, jestli ve dvaceti, nebo v padesáti. Pak přišel zlom – těsně před třicítkou jsem se potřebovala vyzpovídat, vypsat se a tak vznikla moje prvotina. Původně jsem neměla v úmyslu rukopis poslat do vydavatelství, ale nejbližší okolí mě ujistilo, že risk je zisk. Do tří měsíců vyšla kniha Tajnostkár. Vím, jaké mám štěstí, že se tohle podaří jednomu ze sta. Jsem za to vděčná.

Prostě se nemohu nezeptat, opravdu tě nikdy nenapadlo, zahájit svou kariéru jako modelka?

Napadlo. Na střední jsem se lehce modelingu věnovala, ale nakonec jsem se rozhodla pro studia, nikoliv pro dráhu modelky. Lepší je mít v hlavě, než na hlavě…

Ve velmi krátké době jsi vydala čtyři romány pro ženy, kde bereš tolik inspirace?

Bohužel, možná bohudík, nejde prožít všechno, co napíšu. Knihy tedy nejsou autobiografií. Samozřejmě jsou v knížkách moje osobní názory a postoje, bez toho by to nešlo. Hlavní inspirací je mi okolí a lidé, kterými se obklopuji. Někde něco přibarvím, něco vyzvednu, zdramatizuji… Aby z děje vznikl poutavý a šťavnatý příběh.

Jak dlouho ti trvá celý proces psaní, od inspirace až po finální vydání knihy?

Inspiraci neřeším, mám bujnou fantazii a pořád se něco děje, takže stále mám o čem psát. Čeho se mi naopak nedostává, je více volného času pro tvorbu... Celý proces trvá zhruba rok – od napsání první kapitoly po okamžik, kdy držím právě vytištěnou knihu v ruce.

Při takové frekvenci vydaných knih, se nám nabízí otázka, zda pracuješ jako spisovatelka na plný úvazek?

Psaní mám jako zájem, není mé povolání. Nechci muset psát. Chci psát, protože můžu. Nemám ráda tlak od nikoho a ničeho.

Jaké čteš knihy? Je nějaký spisovatel, který tě zásadně ovlivnil?

Vždycky jsem hodně četla a dávala přednost české literatuře. Paradoxně, teď bych měla číst ještě víc, abych byla v obraze, ale je to naopak. Když mám trochu času, píšu knížku. Literárně mě ovlivnila Simona Monyová. Líbí se mi její styl i teritoriální začlenění děje. Často píše o tom, kde žije. O to stejné se snažím i já. Připadá mi to důležité.

Jsi v kontaktu se svými čtenáři? Dávají ti nějakou zpětnou vazbu?

Se čtenáři jsem v kontaktu na autorském facebookovém profilu, který osobně vedu. Snažím se stíhat odpovídat a psát si se všemi, kteří se na knížky ptají, nebo se zajímají o to, či ono. Obecně jsem toho názoru, že za autora má hovořit především tvorba, nikoliv tisíce selfíček na sociálních sítích, či účasti na nic neříkajících společenských akcích.

V knize Tohle nevyžehlíš jsi použila netradiční formu vyprávění příběhu. Střídá se tam vyprávění dvou hlavních hrdinů Lenky a Tomáše, ženský pohled versus mužský pohled na daný děj. Na začátku se mi líbí krátké věty, dle mého to vystihuje polaritu mužského a ženského světa. Pohled Tomáše - jsi odhadla nebo jsi ho konzultovala s muži?

Přesně tak. Šlo mi o to, vystihnout myšlení ženy a muže. Nemusela jsem nic konzultovat, studovat. Stačí mluvit s mužem a dostat se mu pod kůži. Jejich myšlení, vyjadřování, je od toho našeho ženského - květnatého, vzdáleno dva světelné roky.

Na kolik tvé knihy vychází z pravdivých příběhů? Zdá se mi, že snad každá žena prožívá takové příběhy ve svém životě. Jsou ti inspirací přátelé nebo i tvé osobní zkušenosti?

Hlavní linka děje je většinou reálná, pravdivá, někdy někým prožitá. Zbytek je autorská a lidová tvořivost.

Zůstává ti vůbec nějaký volný čas při zaměstnání a psaní?

Zůstává. Umím si poradit tak, abych byla v pohodě a ne ve vleku. Vždycky budu mít čas na rodiče, sestru, psa, blízké přátele, na plavání, kolo, koloběžku - nebo vyrazit na ryby a úplně vypnout.

Můžeme v naší obci třeba doufat, že nás poctíš autorským čtením?

Jestli bude zájem – samozřejmě, ráda.

Blanko, děkuji ti za rozhovor a za nás všechny ti přeji mnoho inspirace a elánu k další tvorbě. Doufám, že se Blančina čtenářská obec rozšíří i o obyvatele naší vesnice.

Sára Urbanová

Blanka Svobodová

Narozená: 14. 3. 1984
v Kyjově

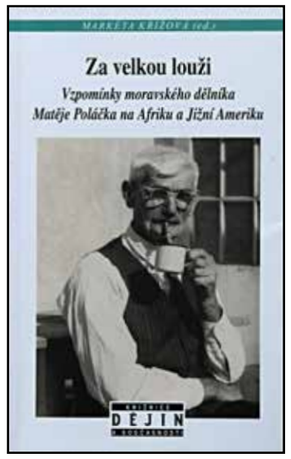
Tvorba:

2015 – Tajnostkár - SK
2015 – Mr. Dokonalý - SK
2015 – Můj miláček cizopasník - ČR
2016 – MY3 - SK
2016 – Tohle nevyžehlíš - ČR
2017 – Zn. Blondýna hledá - ČR
2017 – Zn. Blondínahľadá - SK
2017 – Motivační diář 2018 Každý den plný štěstí - ČR

Za velkou louží

Vzpomínky moravského dělníka Matěje Poláčka na Afriku a Jižní Ameriku

Matěj Poláček, tesař ze Strážovic, pracoval mezi lety 1901 – 1946 pro německou firmu Grün&Bilfinger nejprve jako dělník, poté ve funkci stavbyvedoucího. Podílel se na různých dopravních a technických stavbách v různých částech Evropy, ale také v jihozápadní Africe a Jižní Americe. Mnoho z nich dosud slouží, a činí tak z Poláčka bez nadsázky „Čecha, který zanechal své stopy" daleko za hranicemi rodné země. Ke stáru sepsal paměti a díky doc. PhDr. Markétě Křížové, Ph.D. vznikl pozoruhodný knižní dokument o pracovitosti, vytrvalosti, vynalézavosti, hluboké a upřímné zbožnosti, dobrodružné povaze a touze po domově. Veškeré informace a fotografie poskytla rodina Menšíkova a Hojačova

Po čem člověk touží?

Přemýšleli jste někdy nad otázkou, co chce každý člověk ve svém životě? Bez čeho nemůže být spokojený a šťastný? Pokud odpovíte, že touží po ZDRAVÍ, tak máte pravdu. Uvědomíme si to zvláště v okamžiku, kdy jsme již poznali, jaké to je o něj přicházet.

„Zdraví není vším, ale bez zdraví je všechno ničím“. (Arthur Schopenhauer)

Jak to v našem těle funguje?

Naše tělo je složené z buněk. Každá buňka má své nároky a svou úlohu v těle. Lidské tělo je skutečně dokonalý systém. Má vlastní energii a inteligenci, aby vyrostlo z malého vajíčka, až do velikosti dospělého jedince.

Lidský organizmus se rodí se schopností růst, vyvíjet se, dozrát a chránit se před nemocemi. Má tedy vrozenou schopnost samoléčení a uzdravování, ale potřebuje správné podmínky.

Co všechno potřebuje naše tělo, aby vůbec mohlo pracovat? Je mnoho vlivů, které ovlivňují fyziologické projevy člověka a které se tedy mohou spolupodílet na vzniku nemocí. V dnešní době se zaměřujeme na tři oblasti: životní styl, prostředí a psychika. V těchto oblastech se dají najít faktory, které nám v daném čase mohou způsobit zdravotní potíže.

Nejvíce naše zdraví ovlivňuje stres a stresové emoce. Emoční složka hraje skutečně velkou roli, a to hlavně s ohledem na to, jak člověk vnímá sám sebe, jaký vztah má sám k sobě, protože mnoho lidí přestalo vnímat sebe samotné a nemají dostatečnou míru sebehodnoty a sebelásky. Je důležité, v jakém prostředí člověk žije, co z prostředí ho dále ovlivňuje, jako je např. kvalita vody, vzduchu, strava. Dále též jakým způsobem člověk žije: kvalita spánku, sport, druh práce to vše jsou faktory, které neustále ovlivňují funkce našeho těla.

Naše tělo potřebuje vyváženost mezi pozitivními a negativními faktory, které působí na organismus, abychom byli v rovnováze. Pomyslný poměr pozitivních a negativních vlivů by měl být 70 : 30, proto je potřeba stále vyvažovat, vyrovnávat, aby se naše tělo bylo schopno udržovat ve zdraví. Když víme, že máme stresové období, o to více bychom měli přidat pozitivně ve stravě, pohybu, bylinných prostředcích, abychom byli schopni zachovat rovnováhu organismu, a tím zajistit stálé zdraví.

Dnešní medicína je úžasná v záchraně života, dokáže člověku pomoci z jakéhokoliv ohrožujícího stavu. Pro chronické řešení nemocí je vhodnější ovlivnění základních faktorů a návrat k přírodě, bylinám, využívání preventivních postupů. Průměrná délka života se nám sice prodlužuje, ale za cenu nekvalitního života v nemoci, nadměrné užívání léků. To však není příjemné. Proto se dnes stále více apeluje na vše, co pochází z přírody. V minulosti byly babky kořenářky velmi vážené a uznávané, protože ony pomáhaly uzdravovat nemocné. Využívaly síly bylin a přírodních složek tělu vlastních pro uzdravení a uvedení těla do rovnováhy.

Je libo pár rad pro pevné zdraví?

Bez slunce není život, je zdrojem tepla a světla. Pokud budeme denně jíst syrové ovoce nebo zeleninu, budeme dodávat svému tělu energii Slunce.

Pro naše tělo je důležité dýchat čerstvý vzduch s dostatečným množstvím kyslíku. Naučme se v průběhu dne častěji hluboce nadechnout, zadržet dech a pomalu vydechovat.

Naše tělo je závislé na dostatečném množství vody, jinak nemůže dobře pracovat. Potřebné množství tekutin je minimálně 0,4 l na 10 kg hmotnosti a den, za předpokladu, že nemáme nadváhu nebo fyzické vypětí. V těchto případech je potřeba vypít vody více.

Zdravá výživa dokáže prodloužit život o několik let. Člověk by měl jíst to, co jeho tělo potřebuje, ale většinou jí to, co mu chutná. Zdraví si však udrží jen tehdy, když mu bude chutnat to, co potřebuje. Tuto myšlenku vyslovil již řecký lékař Pyké.

Cvičení a pohyb je možné přirovnat k pilulce proti stárnutí. Pomáhá tělu snižovat projevy stresu, ulehčuje reagovat na stresové situace. Buďme optimisty. Negativní myšlení nás může stát několik let života.

„Všeho moc škodí“. Skutečně, ať děláme cokoliv, vždy je nutné si to uvědomit.

Dostatek spánku a odpočinku je stejně důležitý jako všechno ostatní.

Převezměme zodpovědnost za své zdraví do vlastních rukou a zařaďme do svého života principy, jak se udržet v rovnováze.

Petra Strmisková

Přátelství na dálku

Už je tomu 7 let, co jsme se s Laďou Schovancem viděli naposled. Bylo to na výstavě jeho obrazů v Radniční galerii v Kyjově a při udělování čestného občanství ve Strážovicích u příležitosti jeho 70. narozenin. I když jsem se na celé akci ve Strážovicích podílela, tudíž jsem byla s Laďou a jeho ženou Bělou v blízkém kontaktu, nebyl tu čas na sbližování. Oba jsme o sobě ale dávno věděli ještě před jeho návštěvou v roce 2011. Myslím, že to byla jeho první výstava ve Strážovicích, která se konala při oslavě 875 let trvání Strážovic a byla pro mě impulzem pro spolupráci a navázání četnějších kontaktů. Ale až teprve v roce 2011 začíná naše korespondence a ještě častější telefonáty Paříž – Strážovice. Z počátku to bylo z mé strany jen zdvořilostní pozdravení, a když bylo potřeba požádání o souhlas s výstavou jeho obrazů. Postupně jsme naše rozhovory prodlužovali a zjišťovali, že máme podobné názory nejen na umění, ale i na politiku, historii a nevynechali jsme ani vzájemné informace o rodině. Troufám si říct, že mezi námi vzniklo přátelství.

Náš vztah posílily společné tzv. třígenerační výstavy výtvarníků, které zviditelnily Strážovice. Nápad uspořádat takovou výstavu se Laďovi zamlouval. Výstava proběhla v Nenkovicích, Strážovicích, Žarošicích a v Hradci Králové.

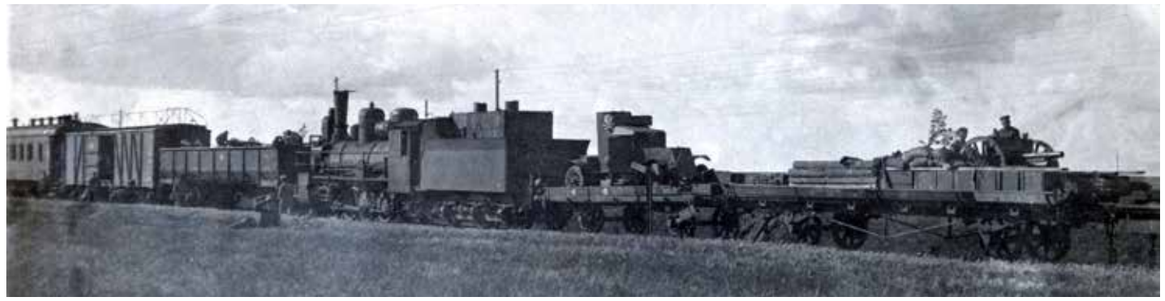
Ve své knize „Křižovatky osudů“ pan doktor Jiří Dunděra píše mimo jiné o Laďovi Schovancovi, cituji: „Čtyřicet let v emigraci, desítky výstav po celém světě, se jménem uvedeným ve francouzských a italských encyklopediích moderního umění a na rodném Slovácku o něm téměř nikdo neví.“ Díky Bohu o jeho úspěších dnes už víme i na Moravě a v celé republice.

Výstava Ladislava Schovance z Paříže, rodáka ze Strážovic – takto byla uvedena jeho poslední výstava v Galerii Doma v Kyjově 3. listopadu 2017. Dobře nainstalovaná výstava, příjemná atmosféra, moudrá slova dlouholetého přítele Jiřího Dunděry, telefonický most mezi Laďou a přítomnými návštěvníky, a navíc úplně zaplněná galerie. Co víc jsme si mohli přát! Ale já osobně si posteskuju – jen těch strážovských kdyby bylo více!

Katalog „Výbor z díla Ladislava Schovance, Francie L.P. 2017“ je dalším dokladem, že umění tohoto dnes česko-francouzského malíře je na dobré cestě k dalším úspěšným výstavám. V únoru 2018 se dožívá náš světový rodák 77. narozenin. Přejme mu hlavně hodně zdraví.

Jitka Válková

O legionářích

Věděli jste, že v první světové válce bojovalo více než 140 000 Čechů a Slováků na straně Francie, Itálie, Ruska, Srbska a USA za samostatný československý stát?

Kde se ale tito bojovníci v carském Rusku vzali? Na samém počátku první světové války se mnoho Čechů a Slováků, kteří žili a pracovali v Rusku, rozhodlo, že budou bojovat za svobodu své vlasti proti Habsburské monarchii. V Kyjevě, který byl tehdy součástí carského Ruska, vznikla jednotka s názvem Česká družina v síle takřka jednoho tisíce mužů. Jejich vzdělání a znalost němčiny je předurčovali k výzvědné činnosti za nepřátelskou linií. Několika čs. legionářům se dokonce podařilo proniknout skrz nepřátelské území až do Prahy a informovat české představitele o zahraničním odboji. Postupně se do řad České družiny dobrovolně přidávali Češi a Slováci ze zajateckých táborů. Díky těmto posilám bojovalo dne 2. července 1917 ve slavné bitvě u Zborova již přes 3 000 legionářů a na konci války čítalo československé vojsko na Rusi takřka 70 000 mužů ve zbrani. Jejich cesta domů však zdaleka neskončila. Mnozí se vrátili až dva roky po válce, během kterých sváděli boje s ruskými bolševiky. Vedli si výtečně! Ovládli tisíce kilometrů nejdůležitější ruské železnice — Transsibiřské magistrály. Ve Francii byla rovněž na samém počátku války založena česká jednotka, pro kterou se vžil název rota „Nazdar“. V rámci Cizinecké legie byla nasazována proti Němcům na nejtěžších úsecích fronty. V květnu 1915 splnila rota „Nazdar“ svůj úkol v krvavé bitvě u Arrasu. Každý třetí z jednotky však v boji padl. Počty čs. legionářů ve Francii se dařilo zvyšovat až od roku 1917. Nakonec jich bylo 10 000. Po návratu domů je čekal nový boj - o Těšínsko, a poté o Slovensko proti maďarským bolševikům. Od konce roku 1917 se začala tvořit čs. legie i v Itálii. Díky početným zajatcům se rychle rozrostla až na 20 000 mužů. Čechoslováci ale bojovali i v dalších spojeneckých armádách - např. v americké armádě bojovalo 40 000 rodilých Čechů a Slováků, kteří před válkou emigrovali do USA a získali tam občanství.

O projektu LEGIE 100

Náš stát vzešel z oběti čs. legionářů a stojí na jejich odkazu. K tomu, abychom nezapomněli, komu vděčíme za svou svobodu, je tu projekt LEGIE 100.

Projekt Československé obce legionářské, realizovaný v letech 2014–2020 za podpory vlády ČR a ve spolupráci s Ministerstvem obrany ČR, celou řadou dalších institucí, spolků a samospráv. Cílem projektu LEGIE 100 je u příležitosti 100. výročí boje za samostatný československý stát připomenout rozhodující zásluhy československých legionářů na jeho vzniku a navrátit do povědomí české veřejnosti a Armády ČR legionářské tradice.

Přípravy projektu byly zahájeny již v roce 2009, neboť pro značný rozsah projektu bylo třeba zajistit množství dílčích úkolů a aktivit. Vytvořeno bylo již 12 putovních výstav o čs. legiích, které byly do dnešní doby bezplatně zapůjčeny k vystavení na desítkách míst v celé České republice. Probíhá také bohatá a různorodá publikační činnost. Důležitou aktivitou jsou rovněž četné přednášky na základních, středních i vysokých školách a spolupráce s pedagogy. Neoddělitelnou aktivitou je péče o válečné hroby a pietní místa u nás i v zahraničí a jejich dokumentace. Projekt LEGIE 100 zahrnuje rovněž zřízení muzea československých legií s přednáškovým sálem, ale také záměr natočit celovečerní film. Atraktivní pro veřejnost jsou rekonstrukce bitev. Nejvýraznější součástí projektu je Legiovlak. Jedná se o repliku legionářského vojenského vlaku, s nímž se naše jednotky přesouvaly bojem přes Transsibiřskou magistrálu. Obsahuje základní sestavu typů vozů, nezbytných pro zajištění přežití legionářů na Sibiři. Legiovlak projíždí Českou, ale i Slovenskou republikou a především školní mládeži názorně přibližuje historii legionářského boje za samostatný stát. Projekt LEGIE 100 vyvrcholí oslavami 100. výročí vzniku Československé republiky, poté bude pokračovat ještě dva roky, aby připomněl i boje o územní celistvost republiky ve válkách o Těšínsko a Slovensko a rovněž nelehkou anabázi čs. legionářů z Ruska zpět do vlasti.

O Legiovlaku

V letech 2011 – 2015 zakoupila Československá obec legionářská celkem 11 vyřazených historických vagonů. Jeden z plošinových vagonů dlouhodobě zapůjčily České dráhy a kovářský vagon zrekonstruovala a dodala slovenská strana v čele s Nadáciou Milana Rastislava Štefánika a Klubomhistorickej techniky RD Zvolen. Legiovlak se tak stal skutečně československým. V současné době jezdí po naší vlasti Legiovlak čítající 13 vagonů. Pro co největší přiblížení podoby legionářských vlaků a životních podmínek, bojové činnosti a zvyklostí našich dopravolců, byly vybrány pro rekonstrukci nejčastěji používané vozy. Vlak se skládá z vozu polní pošty, těplušky, plukovní prodejny, ubytovacího, krejčovského, zdravotního, štábního, velitelského, obrněného, filmového a dvou vozů plošinových.

Legiovlak bude v našem nejbližším okolí například:

Břeclav	31. 7. – 5. 8. 2018
Bučovice	7. – 12. 8. 2018
Kyjov	14. – 19. 8. 2018
Strážnice	21. – 26. 8. 2018

Otvírací doba:
všední dny 6:00 – 18:00 hod.
víkendy 9:00 – 19:00 hod.

Vstup: do expozice Legiovlaku je zdarma.

▲ Emil Frodl, druhý legionář zprava ve druhé řadě z hora

Na konci článku mám ještě výzvu k občanům — potomkům legionářů, s žádostí o poskytnutí snímků, písemností a jiných pozůstalostí vhodných ke kopírování do mé databáze pamětihodností, které následně zpracuji do dalších zpravodajů a poskytnu ČSOL do jejich databáze s názvem KREV LEGIONÁŘE, kde právě oslovují pozůstalé k doplnění.

Z naší obce se mi doposud podařilo zjistit tyto členy legií:

FRODL EMIL *17. 10. 1895
Jméno: Emil Příjmení: FRODL, Datum narození: 17. 10. 1895 (17. 9. 1895), Obec narození: Stará Roveň, Okres narození: Moravská Třebová, Domovská obec: Stará Roveň, Domovský okres: Moravská Třebová, Vzdělání: ob. 1, Zaměstnání: rolník, Vyznání: řím.kat., Politická příslušnost: Sokol, Rakousko-uherský útvar v době zajetí: 93.p.pl., Datum zajetí: 2. 6. 1915, Místo zajetí: Stanislav, Hodnost v době zajetí: kmán, Datum podání přihlášky do legií: 20.5.1917, Místo podání přihlášky dolegií: 51.inž. prac.družina, Datum zařazení do legií: 2. 6. 1917, Jednotka v době zařazení: zál.pr. (LR), Hodnost v době zařazení: vojín, Konec v legiích: 12. 5. 1920 (X), Poslední útvar v legiích: lodní odd., Poslední hodnost v legiích: vojín, Poznámka: propuštěn na vl.žádost, 31. 5. 1921 se s manželkou Telegií vrátil do vlasti.

CHROMÝ BLAŽEJ *31. 1. 1888
Jméno: Blažej, Příjmení: CHROMÝ, Datum narození: 31. 1. 1885 (3. 3. 1885), Obec narození: Strážovice, Okres narození: Kyjov, Domovská obec: Strážovice, Boršov, Domovský okres: Kyjov, Vzdělání: ob., Zaměstnání: rolník, Prezenční služba u rakousko-uherského útvaru: 25.p.pl., Rakousko-uherský útvar v době zajetí: 1.p.pl., Datum zajetí: 1. 8. 1915, Místo zajetí: Strina, Hodnost v době zajetí: vojín, Datum podání přihlášky do legií: 17. 4. 1918, Místo podání přihlášky do legií: Padula, Datum zařazení do legií: 17. 4. 1918, Jednotka v době zařazení: 31.p.pl. (LI), Hodnost v době zařazení: vojín, Konec v legiích: 4. 8. 1919 (DM), Poslední útvar v legiích: 31.p.pl., Poslední hodnost v legiích: desátník.

KUDR ANTONÍN *6. 6. 1897
Jméno: Antonín, Příjmení: KUDR, Datum narození: 6. 6. 1897, Obec narození: Stražovice, Okres narození: Kyjov, Domovská obec: Věteřov, Domovský okres: Kyjov, Vzdělání: ob., Zaměstnání: koželuh, Vyznání: řím.kat., Politická příslušnost: DTJ, Prezenční služba u rakousko-uherského útvaru: 25.dom.p.pl.,Rakousko-uherský útvar v době zajetí: 25.dom.p.pl., Datum zajetí: 7. 6. 1916, Místo zajetí: Luck, Hodnost v době zajetí: vojín, Místo podání přihlášky do legií: Ufa, Datum

zařazení do legií: 17. 4. 1918, Jednotka v době zařazení: 2.zál.pl. (LR), Hodnost v době zařazení: vojín, Konec v legiích: 6. 9. 1921 (NS), Poslední útvar v legiích: 10.stř.pl., Poslední hodnost v legiích: vojín

LESKA JOSEF *10. 2. 1893
Jméno: Josef, Příjmení: LESKA, Datum narození: 10.2.1893, Obec narození: Strážovice, Okres narození: Kyjov, Domovská obec: Stavěšice, Domovský okres: Kyjov, Vzdělání: ob. 4, Zaměstnání: rolník, Rakousko-uherský útvar v době zajetí: 3.p.pl., Datum zajetí: 19.8.1917, Místo zajetí: Selo, Hodnost v době zajetí: vojín, Datum podání přihlášky do legií: 22.4.1918, Místo podání přihlášky do legií: Padula, Datum zařazení do legií: 24.4.1918, Jednotka v době zařazení: 34.p.pl. (LI), Hodnost v době zařazení: vojín, Konec v legiích: 30.5.1919 (B X), Poslední útvar v legiích: 34.p.pl., Poslední hodnost v legiích: vojín, Poznámka: padl v boji s rudými gardami, pohřben v Ipoloszakallos.

SLABÁK ŠTĚPÁN *26. 10. 1893
Jméno: Štěpán, Příjmení: SLABÁK, Datum narození: 26.10.1893 (24.10.1893), Obec narození: Strážovice, Okres narození: Kyjov, Domovská obec: Příbram, Domovský okres: Brno, Vzdělání: obchod., Zaměstnání: obchodní příručí, Vyznání: řím.kat., Rakousko-uherský útvar v době zajetí: 8.p.pl., Datum zajetí: 25.5.1915, Místo zajetí: Klimentov, Hodnost v době zajetí: vojín, Místo podání přihlášky do legií: Guskov Moskevská gub., Datum zařazení do legií: 9.9.1917, Jednotka v době zařazení: 10.stř.pl. (LR), Hodnost v době zařazení: vojín, Konec v legiích: 30.4.1918 (D), Poslední útvar v legiích: 10.stř.pl., Poslední hodnost v legiích: vojín, Poznámka: Není leg. podle zákona.

STŘASLIČKA ANTONÍN *19. 4. 1892
Jméno: Antonín Příjmení: STŘASLIČKA, Datum narození: 19.4.1892, Obec narození: Ždánice, Okres narození: Kyjov, Domovská obec: Uhřice, Domovský okres: Kyjov, Vzdělání: ob., pok., Zaměstnání: cukrář, Politická příslušnost: Sokol, Rakousko-uherský útvar v době zajetí: 25.zem.p.pl., Datum zajetí: 7.9.1914, Místo zajetí: u Dubu, Hodnost v době zajetí: vojín, Místo podání přihlášky do legií: UsťKamenogorsk, Datum zařazení do legií: 12.9.1917, Jednotka v době zařazení: 3.stř.pl. (LR), Hodnost v době zařazení: vojín, Konec v legiích: 7.2.1920 (S X), Poslední útvar v legiích: 3.stř.pl., Poslední hodnost v legiích: vojín, Poznámka: Sebevražda ve Vladivostoku.

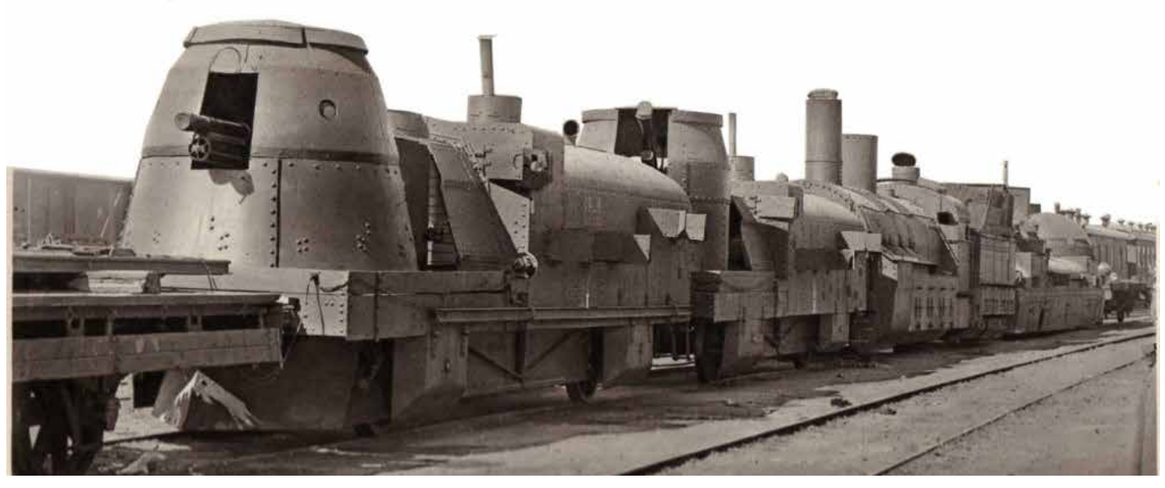
TAUŠ ONDŘEJ *21. 11. 1889 Jméno: Ondřej Příjmení: TAUŠ, Datum narození: 21.11.1889, Obec narození: Dědice, Okres narození: Vyškov, Domovská obec: Brno, Domovský okres: Brno, Vzdělání: ob., Zaměstnání: pekař
Prezenční služba u rakousko-uherského útvaru: 8. p.pl., Službu nastoupil: 21.6.1915, Rakousko-uherský útvar v době zajetí: 8. p.pl., Datum zajetí: 25.10.1918, Místo zajetí: Feltre, Hodnost v době zajetí: vojín, Datum podání přihlášky do legií: 10.12.1918, Datum zařazení do legií: 10.12.1918, Jednotka v době zařazení: 6.pol.pekárna (LI), Hodnost v době zařazení: vojín, Konec v legiích: 15.10.1919 (DM), Poslední útvar v legiích: 6.pol.pekárna, Poslední hodnost v legiích: vojín

VAVŘÍK JOSEF *14. 8. 1896
Jméno: Josef, Příjmení: VAVŘÍK, Datum narození: 14.8.1896, Obec narození: Strážovice, Okres narození: Kyjov, Datum zařazení do legií: 7.8.1917, Jednotka v době zařazení: (LR), Poslední útvar v legiích: 7.stř.pl.

VIKTORÝN JAN *10. 8. 1890
Jméno: Jan, Příjmení: VIKTORÝN, Datum narození: 10.8.1890, Obec narození: Strážovice, Okres narození: Kyjov, Domovská obec: Husovice, Domovský okres: Brno, Vzdělání: ob., Zaměstnání: rolník, Vyznání: vystoupil z řím.kat., bez vyz., Politická příslušnost: agr., Rakousko-uherský útvar v době zajetí: 25.p.pl., Datum zajetí: 17.9.1915, Místo zajetí: Rovno, Hodnost v době zajetí: desátník, Místo podání přihlášky do legií: porožné Záporožné Kamensko Jekatěrinoslavská gub., Datum zařazení do legií: 30.11.1917, Jednotka v době zařazení: 1.stř.pl. (LR), Hodnost v době zařazení: vojín, Konec v legiích: 14.8.1920 (V), Poslední útvar v legiích: 1.stř.pl., Poslední hodnost v legiích: vojín.

Sára Urbanová

Zdroje informací: legionářský poslužný spis, osobní karty legionářů.

Divadlo

aneb jak vzniklo to strážovské

V dubnu v roce 2017, na schůzi kulturní komise, jsme se zamýšleli nad programem následující letní noci, čím jí zpestřit, jaké „půlnoční překvapení“ tento rok připravit.

Následně Petra Bobotová přišla s návrhem divadelní scénky nebo krátkého divadelního představení. Řekli jsme si proč ne, to tady ještě nebylo. Zavzpomínali jsme na strážovské divadelní ochotníky, kteří zde fungovali před více než padesáti lety. Zalíbila se nám myšlenka obnovit tuto tradici divadla.

Podařilo se mi sehnat divadelní scénář „Dívčí války“, který se všem zamlouval. Petra Bobotová se ochotně ujala režie a už nám zbývalo jen najít vhodné herce. Oslovili jsme některé z vás, o kterých jsme si mysleli, že se na tuto roli hodí a nebojí se vystupovat před publikem. Musím konstatovat, že se nám výběr herců povedl.

První zkoušku jsme měli na začátku května a do premiéry nám zbývaly pouhé 3 měsíce. Byla to velká výzva! Za tři měsíce nazkoušet hru, nechat zhotovit kulisy, nachystat kostýmy, rekvizity. No bylo toho dost, času málo. Ale my jsme se do toho vrhli, jak se říká, po hlavě a s nadšením si zkusit něco nového.

Při zkouškách jsme společnými silami doplnili text tak zvanými „strážovskými hláškami“. O to bylo nacvičování vtipnější. Čím více se blížil termín letní noci, tím byl výkon herců lepší.

Den před premiérou jsme zahráli divadlo v Centru služeb pro seniory v Kyjově. My si vyzkoušeli celou hru „na ostro“ a zároveň jsme potěšili a rozesmáli místní klienty. Odezva byla příjemná a my věděli, že jsme připraveni vystoupit před domácím publikem.

Po generálce, v sobotu 5. 8., nastal náš velký den, náš den D. Odpoledne jsme si připravili hrací prostor a vše co bylo třeba. Netrpělivě jsme vyčkávali, kdy padne hodina našeho vystoupení, abychom vám mohli předvést, co jsme si tak pilně nacvičili. Výsledek našeho hereckého snažení musíte posoudit vy, naši diváci.

Doufám, že jsme Vám tímto představením zpříjemnili sobotní odpoledne a vykouzlili úsměv na tváři.

Touto cestou bych chtěla poděkovat Vám divákům za hojnou účast na naší „Dívčí válce“ a také děkuji všem, kteří se na divadle jakýmkoliv způsobem podíleli a podporovali nás.

Dovolte, abych Vám jménem svým i jménem svých divadelních kolegů, popřála krásný letošní rok. V létě na viděnou u našeho nového pohádkového představení.

Za divadelní ochotníky
Ludmila Bulová

Dub na křižovatce starých cest

„Všem starým národům byly rostliny bytostmi živými: cítily, rozuměly i odpovídaly. Koho žel a strasti svíraly, ten k stromům a lesům se utíkal, jim si stěžoval, s nimi radu bral, u nich útěchy docházel.“Tolik na úvod slova L. J. Kořenského. Tuto podstatu problematiky vnímání rostlinstva nám potvrzuje zpráva Konrada Megenberga z roku 1476, ve které autor píše, že: „Staří pohané měli své modly v dubech a když si jim stěžovali na svá trápení, odpovídaly jim modly ze stromů nářků.“

Zatímco v českém vnitrozemí bylo od doby národního obrození zvykem v určitých časových periodách nacionálního vzepětí sázet lipové aleje, v devadesátých letech se v některých obcích českého pohraničí rozšířil zvyk sázet „aleje usmíření“, které měly symbolizovat smíření Němců a Čechů – jedna strana cesty byla lemována duby a druhá lípami. Lípy samozřejmě symbolizovaly slovanský živel a duby germánský. Možná však, že by pro „pravověrné“ Čechy i pro „pravověrné“ Germány bylo překvapením, že na prvním místě v pomyslném panteonu posvátných stromů stál u Slovanů dub právě tak jako u Germánů. Lípa totiž byla přijata za náš národní symbol až v době obrozenecké. Jejím snad nejznámějším propagátorem byl Jan Kollár. Na to, v jaké úctě byl kdysi v naší zemi dub chován, poukazuje fakt, že Češi navíc, oproti svým sousedům, podle něj nazvali měsíc, ve kterém se v jarním období on, tak jako většina našich rostlin, probírá kvetením k životu.

Dub je stromem, který byl v dějinách lidstva uctíván snad nejvíce ze všech dřevin. Téměř u všech etnik sídlících v mírném podnebném pásu se tento král rostlinné říše vždy těšil mimořádné lásce a úctě, a tak byl často prohlašován posvátným. Nejinak tomu bylo i u Indoevropanů, jeho majestátní postavení vyplývá i z toho, že byl spojován s mnoha nejvýznamnějšími božstvy z poněkud nesourodých kulturních oblastí řeckým Zeusem–Diem, římskym Jupiterem, keltským Dagdou, severským Thorem, baltským Perkunasem, slovanským Perunem… Prakticky ve všech známých indoevropských tradicích je kult dubů spojen s kultem takovýchto hromovládců. Což je zřejmě svázáno skutečností, že ačkoli do něho často udeří blesk, strom většinou tuto pohromu bez větších problémů přežívá. Dle tehdejšího vnímání předává bleskosvodný dub zemi kosmický oheň, požehnání nebes, které dává plodnost.

Stromy jsou živé organismy a jsou schopny zaznamenávat události, které se stanou pod nimi nebo v jejich blízkosti. Prokazatelně si také předávají informace a brání se napadení škůdci atd.

Bohužel, zvláště duby na křižovatkách cest byly často svědky přepadení, vražd, poprav a upalování, zvláště čarodějnic a nemají s námi lidmi dobré zkušenosti. Jestliže ke stromu přistoupíme a necítíme se v jeho blízkosti dobře, je to pro nás signál, že se s námi strom necítí spojen a nechce nám poskytnout svou energii. Platí to ovšem jen pro nás, někdo jiný se v blízkosti stromu může cítit příjemně.

Kolem 150 let má náš dub rostoucí u fotbalového hřiště, v místě zasypaného ústí starobylé úvozové cesty. Že jde o starou křižovatku starobylých cest, dokládají okolní úvozové cesty. Vedla tudy důležitá obchodní cesta z Dražůvek přes Havránky, Chrástovice, Věteřov, Ostrovánky a Bukovany do Kyjova.

Cesta vede např. kolem slovanského mohylníku–staroslovanské pohřebiště s množstvím mohylových hrobů. Předvelkomoravské stáří zdejších nálezů z hrobů v mohylníku naznačuje možnost, že Slované se naučili těžit a zpracovávat železnou rudu od předchozích obyvatel již v období Sámovy říše. Údajně se zde těžila železná ruda již za Keltů. Na vrcholu Babího lomu je totiž valový věnec opevnění, který dle nalezených keramických střepů naznačuje, že jde o Keltské oppidum.

Celý strážovský mohylník totiž může skrývat hroby mnoha horníků, kteří v těžkých podmínkách dobývali z hlubin země kvalitní železnou rudu. Zdá se, že tuto strategickou surovinu zpracovával Ratiškovicko – Rohatecký hutnický areál v desetitisících pecí. Produkoval železo potřebné pro výzbroj velkomoravských bojovníků. Na vrcholu kopce se též nachází rozsáhlý důlní areál. Na ploše několika km^2 jsou propadlé

těžební štoly, velké haldy hlušiny a hromady zbytků po úpravě rudy. Ta byla těžena ve slepencích a dle obsahu jsou shodné s nálezy ve struskách z Rudníku, Ratíškovic i Rohatce, kde se hutní materiál podařilo najít pomocí letecké archeologie. Hodonínsko – Bzenecká Doubrava poskytovala dostatek dřeva pro výrobu dřevěného uhlí i jílů na stavbu železářských hutnických pícek, které pracovali nepřetržitě od samých počátků doby železné až do 11. stol. Hutnily železné materiály pro Kelty, Germány i Slovany. Areál se nacházel od Rudníku až po Náklo. Nadměrné odlesnění krajiny vedlo ke splavení ornice až na písčitý podklad. Vznikla tak skutečná poušť zvaná Moravská Sahara, kterou borovicemi zalesnil až v 19. stol. Strážnický lesník Bechtel.

Cesta dále pokračuje kolem místa, kde ve 14.- 15. stol. zanikla obec Chrástovice. Své jméno získala patrně od staroslovanského jména pro dub – chrast. Polohu vsi dodnes dokazuje les Chrástovec. Při pohledu z Havránků jsou v místech bývalé vsi ještě patrny obrysy tvořené tmavým odstínem ornice.

Z potřeby nezapomenout na tuhle doposud adekvátně neprozkoumanou archeologicky významnou lokalitu vznikl nápad ochránit a odborně ošetřit – ořezat dub u hřiště. Za tenhle zcela soukromý impulz děkuji skvělým třem mužům a to MUDr. Pavlu Hojačovi, Bc. Šimonu Böhmovi z Kyjova a Miroslavu Miklovi z Bohuslavic, který se bohužel tohoto mediálního poděkování již nedožil.

Sára Urbanová

Vzpomínka na Jano Köhlera

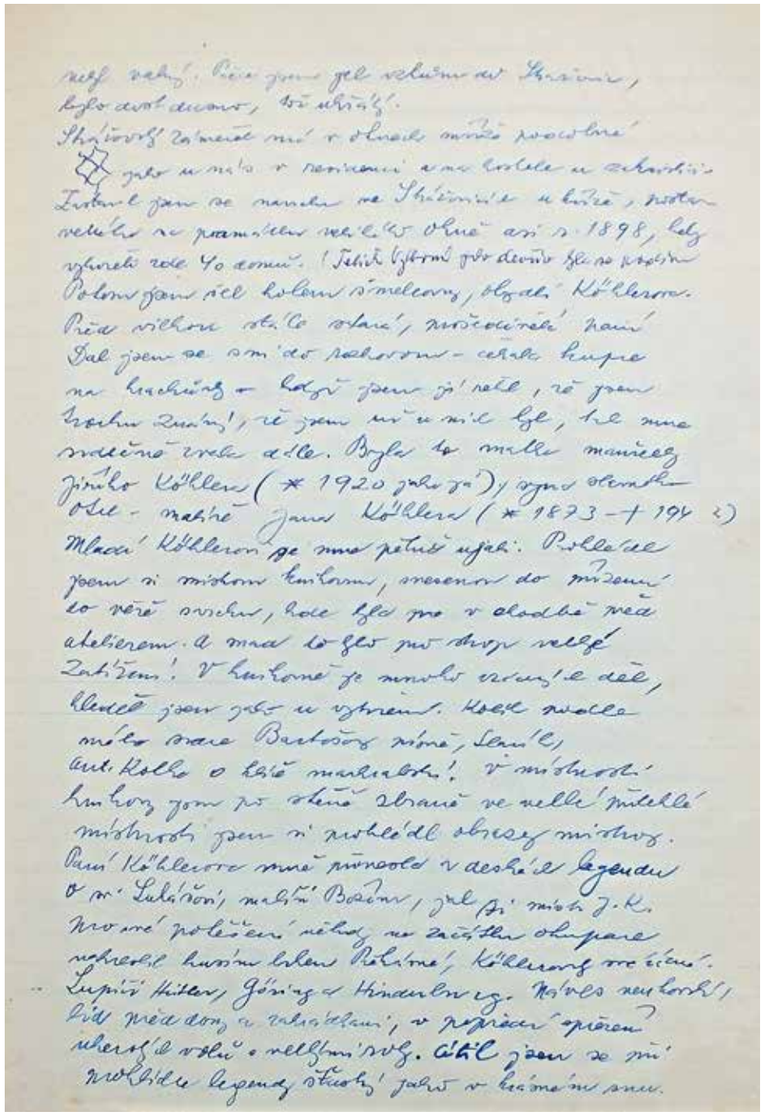
Dům v ústraní, na samém konci vesnice Strážovice, bývalá šmelcovna přestavěná na rodinnou vilu, patřil od roku 1926 akad. malíři Jano Köhlerovi. 9. února 2018 uplyne 145 let od jeho narození. Byl to tedy občan Rakousko – Uherské monarchie, posléze se stal občanem československým. Vždy byl hrdý na svůj moravský původ. Hlásil se k moravskému folklorismu pěstovanému vydatně řadou autorů SVUM. Jano Köhlera upoutal folklor lidový, s jakým se setkával na krojích, v lidové architektuře, obrázcích na skle, keramice, nábytku. Proč připomínám tento zájem malíře o lidovou ornamentální výzdobu? Protože s prvky lidové tvorby, užívaných vyšívačkami krojů,

se často setkáváme v jeho díle. Jeho domov ve Strážovicích byl plný lidového umění, od keramiky až po nábytek. Dodnes mám před očima malovanou skříň a truhlici, které stávaly hned u vchodu do domu, který byl provoněn terpentýnem i mnoho let po smrti malíře. Byl to dům, který u převážné většiny lidí vzbuzoval zvědavost. Köhlerova vila má již dávno jiného majitele. Přesto kdykoliv míjím tento dům, oči automaticky směřují k němu. Naposled jsem navštívila Köhlerovu domácnost těsně před stěhováním ze Strážovic do Plumlova a čekalo mě příjemné překvapení. Paní Köhlerová, snacha malíře Jano Köhlera, objevila při stěhování velkou složku plnou náčrtů, kreseb, skic, které v jejich domě zanechal můj strýc profesor Vladimír Hofman, který patřil k přátelům rodiny Köhlerové a mistr Köhler s ním rád sdílel svůj ateliér.

Mnoho lidí, nejen z uměleckých kruhů, na Jano Köhlera nezapomněli a při návštěvě Strážovic rádi zavítají, i po smrti malíře, k jeho rodinné vile. V roce 1966 navštívil Köhlerův dům šardický občan Jan Zemek. Byl rodinou Köhlerovou velice pěkně přijat, i když nepatřil do okruhu známých. Vším co viděl a zažil, byl okouzlen. Jeho vzpomínky jsou přílohou tohoto článku. Rukopisný materiál poskytl pan Pavel Foltýn ze Šardic.

Jitka Válková

Poetický a citlivý film

Film „Jano Köehler“ na 20. ročníku mezinárodního filmového festivalu muzejních a galerijních filmů MUSAIONfilm 2017 v Uherském Brodě v mezinárodní konkurenci známých galerií, získal hlavní cenu „Černý Janek“. V minulém roce již také získal Cenu Olomouckého kraje za „Vyjímečný přínos v oblasti kultury za rok 2016“.

Na vzniku filmu úzce spolupracovala rodina Jano Köhlera spolu s akademickými sochaři Vojtěchem a Passionarií Paříkovými, restaurátory Křížové cesty na sv. Hostýně. Několikaletá restaurátorská práce a přemítání nad poselstvím mistra Jano Köhlera, dala vzniknout myšlence oslovit firmu Cine4net k natočení dokumentu. V osobnosti umělce Jano Köhlera najdeme všechno, co nám dnes chybí: víru v sílu dobra, poctivost v řemesle, srozumitelnost a nadčasovost. Není umělec minulosti, ale současnosti. Jeho monumentální tvorba, kterou realizoval ve spolupráci s keramiky v ateliéru továrny RAKO, je moderní ve výrazu a nadčasová v provedení. Od roku 1912 do roku 1933 pracoval neúnavně s týmem stejně zapálených odborníků na realizaci monumentálního projektu architekta Jurkoviče na sv. Hostýně, kde se projevil jeho lidský a umělecký vrchol. Na sv. Hostýně máme v rámci nádherné krajiny spojené s architekturou možnost si uvědomit, že jsme zapomněli

na to nejdůležitější – na poctivost a lásku. Ve filmu byly využity digitální animační technologie, které umožňují vykreslit mozaiku přímo „před očima“ diváka. Jeho dílo je kladeno do kontextu s místy, kde umělec žil a tvořil – krajina Hané a Slovácka v kombinaci s místním

folklórem. Smyslem dokumentu je zvýšit povědomí o svěží modernosti jeho tvorby, upozornit na nutnost odborné obnovy jeho prací a na folklor coby nositele tradice. Hlas vypravěče filmu propůjčil Miroslav Táborský. Ve filmu byly použity fotografické prvky Jana Mageta.

Nakonec mi nezbývá nic jiného než citovat slova ak. soch. Vojtěcha Paříka: „Už před prvním zastavením Křížové cesty nám dojde, že si vlastně s Pilátem myjeme ruce a lhostejně přihlížíme všem nepravostem kolem nás. Zapomněli jsme na skutečné hodnoty života. Tak jako Picasso ve své Guernice naléhavým způsobem odsoudil zločin, tak zde Jano Koehler odsuzuje naši lhostejnost ke stavu světa.

Přes čtyři roky jsme analyzovali všechny detaily tohoto díla a stále nacházíme něco nového. Poselství je ukryté ve výrazech obličejů, v řeči rukou, ve vztahových osách promyšlené kompozice. Toto dílo je provedené unikátní technologií, kterou nikde ve světě nedokázal nikdo opakovat. Jená se vlastně o barevný reliéf modelovaný glazurami. Je to dílo, které prošlo ohněm vypalovací pece.

My restaurátoři jsme schopni ho zachránit pro další generace. Teď je čas udělat něco pro jeho známost. Právě teď potřebujeme vyzdvihnout poctivost a lásku – to nejlepší z odkazu naší kultury! Jurkovič a Koehler nám zanechali pomník, ke kterému můžeme přijít pro inspiraci. Je navíc formou nadčasový a světový“.

Sára Urbanová

Petice

„Ne ohrožení pitné vody pro 140 tisíc lidí“

V létě 2017 jsme měli možnost projevit svou občanskou angažovanost a zapojit se do podpisové akce pod petici „Ne ohrožení pitné vody pro 140 tisíc lidí“. Petiční akce probíhala ve všech obcích a městech okresu Hodonín, která jsou napojena na zdroj pitné vody Bzenec – komplex. Studny, které jsou na území obce Moravský Písek a Bzenec a ze kterých dostáváme vodu až do našich domácností, jsou ohroženy záměrem těžby štěrkopísků firmou Jampílek.

Petice byla dne 7. 12. 2017 petičním výborem v čele s paní starostkou Moravského Písku Hanou Habartovou a předsedou představenstva VaK Hodonín panem starostou Bzence Pavlem Čejkou a za mé účasti předána do rukou pana předsedy Senátu Milana Štěcha a předsedy petičního výboru Zdeňka Papouška. Petice bude projednána na veřejném slyšení v Senátu a následně bude projednána přímo Senátem. Termín veřejného slyšení bude včas zveřejněn.

Anna Hubáčková

Hody ve Strážovicích

jsou živou tradicí

Hody ve Strážovicích jsou jedinečnou záležitostí. Nemusíme mít na mysli pouze to, že každoročně naše obec ožije barvami starodávných krojů a lidovou písní. Podívejme se na naše hody z širšího hlediska. Strážovice spadají do Hanáckého Slovácka, což je jedna z podoblastí etnografického regionu Slovácko. Obce Hanáckého Slovácka jsou zajímavé tím, že je zde hodová tradice dosud živá.

Ne snad, že by jinde na Slovácku, nebo v celé České republice neměli hody. Samozřejmě můžeme i v nejbližších obcích navštívit velmi okázalé a slavnostní hody. Rozdíl je v tom, že jinde většinou hody organizuje nějaký soubor. Bez jeho členů a hlavně bez vedoucího souboru, který se svými členy nacvičí tance i písně pro „hodové vystoupení“, by tam hody možná ani nebyly. Můžeme to chápat jako trošku „uměle udržovaný“ folklor.

Ale živý zvyk vypadá jinak. Pro mnohé je těžké pochopit, že hody může organizovat každoročně pouze mládež, tzv. chasa (u nás je zažitý výraz „stárci“). Samozřejmě nemůžeme opomenout podporu obce a rodičů, ale příprava písní a tanců už zůstává na stárcích. Jak je možné, že se zde po dlouhá léta zpívají každý rok u stejného věnce ty stejné písničky, když není žádný vedoucí, který by to mládež naučil? Hody ve Strážovicích jsou důkazem toho, že to jde. Tradice se naprosto přirozeně předává z generace na generaci. Zdá se nám to běžné a normální, vždyť v okolních dědinách to dělají taky tak. Ale ve skutečnosti je tento jev mimo Hanácké Slovácko spíše raritou.

Každá generace stárků k hodům přistupuje malinko jinak, něco přidají, něco uberou, snaží se přizpůsobit době. Ale to podstatné zůstává pořád stejné: máj, stárky a stárci v slavnostních krojích, rozmarýnové voničky, dechová hudba, Tluču, tluču, žádání o hody, obchůzka dědiny, zpívání u věnce: Včera ráno za svítání, Pochválen buď Kristus Pán, Když jsem šla z kostela, zavádka. To hlavní, co v nás za ta léta zakořenilo, by se nemělo měnit.

Važme si tedy toho, že se každý rok v naší obci najdou noví mladí nositelé této hodové tradice.

Miroslava Večeřová

Svatební fotografie:

Karel Kořínek a Martina Tahotná

Pavel Pospíchal a Markéta Trpíková

Ivona Bártová a Jan Paška

PODLAHÁŘSTVÍ
Petr Novotný
Strážovice 12
tel.:776 798 692
Kompletní dodávka podlah
Plovoucí podlahy – PVC - Koberce – Korek – Viny

PRODEJ LOŽISEK
Prodej ložisek, s.r.o.
Mariánské nám. 617/1, 617 00 Brno
prodejna tel.: 545 129 428
fax: 545 129 469
objednávky tel.: 545 129 429 - 30
e-mail: zklbrno@zkl-loziska.cz
www.zkl-loziska.cz

Sára Urbanová
Fotografování
děti
svatby
domácí mazlíčci
tel: 724 309 383

Izolace
Plochých střech, balkonů, teras
Zemní izolace
Milan Honzírek
Tel.: +420 775 439 261
696 38 Strážovice 73
e-mail: honzirekmilan@seznam.cz

Váš poradce pro zdraví
Mgr. Petra STRMISKOVÁ
mob.: +420 723 719 804
e-mail: petrastrmiskova@seznam.cz
www.okg-fit.cz/bylinkovezdravicko
...utváříme život

MALÍŘSTVÍ A NATĚRAČSTVÍ
Jirousek Večeřa
• malby, nátěry •
• disperzní malby •
• nátěry fasád •
• polystyrénové čtverce, lišty •
• dekorační techniky •
• tapety •
• nátěry střech •
• reklamní malby na fasády •
696 38 Strážovice 188
tel.: 518 622 044 mobil: 603 413 828
e-mail: malnat.jirousek@seznam.cz

Nabízíme:
Vinné mošty přímo od výrobce
Vína vinařství Krist za akční ceny
Kvalitní sudová vína
Dárkové poukazy
Provozní doba:
Po - Pá 13.00 - 17.00 hod.
So 10.00 - 11.30 hod.
Mimo provozní dobu si můžete víno objednat na tel.: 603 171 690
Přijďte ochutnat !

AUTOSERVIS • PNEUSERVIS • AUTOLAKOVNA
Radek Luža
Strážovice 210
Areál bývalého JZD
Tel.: 731 064 390
e-mail: RadekLuza@seznam.cz

Zdravotní Masáže
Šárka Linzerová
fyzioterapeut
Strážovice 87
tel.: 739 090 759

Truhlářství
POLÁŠEK Jan
696 38 Strážovice 168
Tel.: 604 201 708

DŘEVO S VÝROBA
Radim Přikazský
tel.: 603 578 646
www.prikazsky.cz
Jiráskova 772
697 01 Kyjov

LAKOVNA STRÁŽOVICE
Petr Sytař
Tel.: 720 028 400
696 38 Strážovice 210

STAVEBNÍ A VÝKOPOVÉ PRÁCE
Petr Schneider
Tel.:+420 731 465 888
schneider29@seznam.cz
www.petrschneider.com
Strážovice 17, 696 38
-zateplování budov
-rekonstrukce
-úpravy terénu
-výkopové práce
- tesařské práce